

உ.
சிவமயம்

புலவராவோடு
வதிரி, கரவெட்டியய் பிறப்பிடமாகவும்,
புத்தன்செம்பாடு
நவீன்மதை வாழ்வகமாகவும்
கொண்டு,
கலீஷ ஒழுங்கை
கோண்டாவில் மேற்கில்
அமரத்துவம் எய்திய
அமர்

திரு. துமிண்பையா எசல்னலையா
அபர்களின்
சிவப்பேறு பெற்ற
வாழ்வுப் பரியந்தம் குறித்த

நினைவு மலர்

2003

Discarded

ஸ்ரீ
உமரி விராட்சில்லைப் பிரமணே நமாய

வடமறுவராட்சி சக்கலாவத்தை நவீன்டில் சேதர்வாணர் பரம்பரையிலே
கார்காத்த உயர் செவ்வளவன் குலமரப்பல் வந்துத்தத

உயர்திரு. வேலுப்பிள்ளை தம்பையா அவர்கள்
புலவராவோடை, வத்ரையில் தெய்வானையை இல்லறுத்துணைவ்யாகக்
கொண்டதுன் தவப்பைனாய் சயன்தத் ஏகபுத்திரனும்
வாழூக்குடாவல் கண்ணர் பரம்பரையில் வந்துத்தத
தீரு. திருமதி. கிராமர் குமாரு சின்னக்குட்டி
தம்பதியனர்ன் கண்ணட யநுயகனும்
அமரர் தங்கமுத்து
அவர்களன் வாழ்வத்துணையுமாகய

அமரர்

தீரு. தம்பையா சௌல்லையா

அவர்களன் சவப்பேறு பெற்ற வாழ்வுப் பரியந்தம் குறித்த

நிலைவி ஸெலி

01-04-2003

N.A

Discarded

ஸ்ரீ
உமரி விராட்சில்லைப் பிரமனே நமாம

வடமறுவராட்சி சக்கலாவத்தை நவீன்டில் சேதர்வாணர் பரம்பரையிலே
கார்காத்த உயர் செவவேளாண் குலமரப்பல் வந்துத்தத

உயர்திரு. வேலூப்பிள்ளை தம்பையா அவர்கள்
புலவராவோடை, வத்ரையில் தெய்வானையை இல்லறத்துணைவ்யாகக்
கொண்டதுன் தவப்பைனாய் சயன்தத் ஏகபுத்திரனும்
வாழைக்குடாவல் கண்ணர் பரம்பரையில் வந்துத்தத
தீரு. திருமதி. கிராமர் குமாரு சின்னக்குட்டி
தம்பதியனர்ன் கண்ணட யநுயகனும்
அமரர் தங்கமுத்து
அவர்களன் வாழ்வத்துணையுமாகய

அமரர்

தீரு. தம்பையா சௌல்லையா

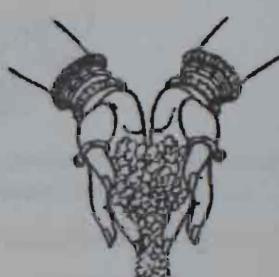
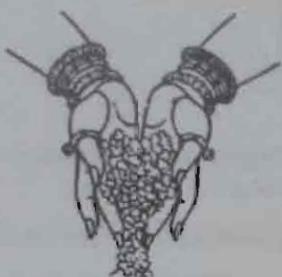
அவர்களன் சவப்பேறு பெற்ற வாழ்வுப் பரயந்தம் குறித்த

நிலைவி ஸெலி

01-04-2003

N.A

சாம்பிப்பூர்

எங்களின் வாழ்க்கைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழி
சமைத்து எய்க்கு உதவியாக இருந்து பேஸ்ப்
பாதுகாத்து, உதர்ந்து போன எங்கள் குடும்பத்
தலைவர் அமரர் தமிழ்ப்பொறி செல்லையா அவர்களின்
திருவடிகள்ல் இம்மலர்னைச் சமர்ப்பணம் செய்க்கன்
கேள்வும்.

நவீன்டில் கோண்டாவில்
01-04-2003

இங்ஙனம்
குடும்பத்தனர்

விராட் வீஸ்வர் பிரம்மனே நமஹ

மாணில்
மாறுதலாய்

16

-

12

-

1916

விவங்குலகில்
கேவனாய்

02

-

03

-

2003

அயர்ர்

தீருதும்பையா செல்லையா

அவர்கள்

இது திதி

சுந்திரபா ஸாக்ஞோ சுந்தரவரு மாசியே — * * *
முத்திரு அபரட்டர் சதுர்த்திசியே - வத்துகணாம்
சுந்தரமக்ஷி செவ்வையா செர்ந்தான் பெரவிகண்டு
கந்துவன் நாதன் கழுவ்.

சிவமயம்

திருச்சுறுத்துப்பள்ளம்

தோத்தீரத்தீரட்டு

ஸிநாயகர் துதி

இந்த கரத்தனை ஆணை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போவும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து அடி போற்றுகின் ரேனே.

தேவாரம்

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

சிங்கவரைமங்கையர் கடங்களன
செங்கை நிறை கொங்குமலர் தூய
ஊங்கள்வினை சங்கயவையிங்கல
வங்கமியாழி யெங்குமுளவாய்த்
திங்களிருளிணாங்க வொளி வங்கிமிளிர
சிதாங்கலிலாடு தங்கவயலே
கங்கையியாடு பொங்கு சடை யெங்களிறை
தங்கு கைலாயமலையே.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

நாந்தயார் தாயார் உடன்பிறந்தார்
 நாராயார் புத்திரார் தாந்தாமாரே
 வந்தவாறிறங்களேபோ மாறேதோ
 நாயமாமிதுற்கேதும் மகிழ்வேண்டாம்
 சிறநதுயிர் உமக்கிளங்கு சொல்லக் கேண்மின்
 திகழ்மதியும் வாளரவும் நினைக்கும் சென்னி
 எந்தயார் திருநாமம் நமச்சிவாய
 என்றிருவார்க் கிருவிசும்பில் இருக்கலாமே.

சுந்தரர் தேவாரம்

பொன்றும் மெய்ப்பிராந்து ந்திருவானைப்
 போகழும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
 பின்னை என்பிழையைப் பொறுப்பானைப்
 பிழையலாந்தவிரப் பணிப்பானை
 இன்ன தவ்வையன் என்றுரியான்னா
 ஸ்மாகனை எனவெந்தபிரானை
 அன்னம் வைகும் வயற்பழுந்து அனி
 திருநூலை மறக்கலுமாமே.

திருவாசகம்

புலைய ஜெனையும் பொருளென நினைந்துன்
 அருள்பு நித்தனை புதிதாவங் களித்துத்
 தலையெனான்டந் தேன் விடைப்பாகா
 சுங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கிள்லாம்
 நிலையனையைச் சீர்விட முண்ட
 நித்தனை யடையார் புரமெரித்த
 சிலையதேவையைச் செத்திடப்பணியாய்
 திருப்பெருந்தறை மேஷிய சிவனே.

திருவிசைப்பா

பவாமால் வரையைப் பணிபட்டந் தனையதோர்
 யட்சிராளித்து திருநீறம்
 குவண மாஸலக் கண்ணியும் கொண்றையும்
 நுன்று பொற்குறுல் திருச்சுடையும்
 திவன மாளிகை கூட்டகு தில்லையுட்
 திருநடம் புரிசின்ற
 நவள வன்னனை நினைதொறும் என்மனம்
 தழல் மெழுகொக்கின்றதே.

திருப்பல்லாண்டு

மின்சூமனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள்
 விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடுதியீச்சுகாட்
 செய்ம்மின் குழாம்புகுந்ம்
 தண்டங்கடந்த பொருளாவில்லாதோர் அடுண்த
 வெள்ளாப்பிபாருள்
 பண்டுமின்று மென்றுமுள்ளபொரு ஸௌன்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
 அன்பே சிவமாய் அறிந்திருந்தாரே

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உணை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
 அறவா நீ அடுக்கும்போதுன் அடிமின்கீழ் இருக்க என்பார்.

திருப்புகழ்

உலக பசு பாசிதாந்து	மத்துவான
உறவு கிணா தாயார் தந்தை	மணை பாலர்
மலைசல சுவாச சஞ்சு	ஸமதுஷிலன்
மத்தினலை கெடாமலுன்று	னருள்தாராய்
சலமறாகு பூணை தும்பை	யனிசேயே
சரவணை பவா முதுந்தன்	மருகோனே
பலகலை சிவாகுமங்கள்	பயில்வோனே
பழநிமிலை வாழுவந்து	பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் கூர்க்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நூற்றாவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகளை கைவ நீதி விளங்குக உலகிலமல்லாம்.

தேற்றமும் தேறலும்

புலர்வதுவும் அலர்வதுவும்
புதுமையும் பழுமையும்
தளர்வதும் தகைப்பதும்
முதுமையும் வழுமையும்
இதிர்வதும் கரைவதும்
அழிவும் ஆக்கழும்
சினப்பதும் செரிப்பதும்
செளாஷமும் சலனமும்
பிறப்பதும் இறப்பதும்
புலர்வதும் அலர்வதும்
நியதியும் பயனும்
நிர்மலன் என்றறிவீரே

என் நினைவில் தந்தையாரின் வாழ்வுஅலுபவங்கள் ஒரு பார்வை

கி.பி. 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலப்பகுதியே எனது தந்தையாருடைய பெற்றோர்கள் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட காலப்பரப்பாக அமைந்தது. பாரம்பரிய விவசாயத் தொழிலை ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டிருந்த இரு பிரதான பகுதியைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் “சம்பந்தத்” தொடர்பினால் இணைந்ததன் நிமித்தம், வடமராட்சிப் பகுதியின் பாரம்பரியப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு ஒரு புதிய “பலம்” ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த வகையில் பாரம்பரிய நவீன்டிற்கிராமத்தினதும், வதிரிக்கிராமத் தினதும் திருமணப்பந்தத் தொடர்புகள் சக்கலாவத்தை ஞான வயிரவப்பெருமானது தலத்திலிருந்து வதிரி உல்லியனால்லை அம்மன் கோவில் வரைக்கும், பொலிகண்டி கந்தவன பெருமாள் திருத்தலத்திலிருந்து கதிர்காமக்கந்தவேள்கோட்டம் வரைக்கும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் யாவற்றிற்குமே மெருகேற்றியிருந்தன; இற்றைவரைக்கும் அத் தொடர்புகள் நீடித்தும் நிலைத்திருந்து வருகின்றமையை வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படவேண்டிய தொன்றாகின்றது. கதிர்காம முருகப்பெருமானது அருளாட்சியை நினைவுகூரும் முகமாக இற்றைவரைக்கும் வதிரி, புலவராவோடையில் வருடா வருடம் நிகழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டுவரப்படும் அன்னதான நிகழ்வு இவ்விரு கிராமங்களினதும் பாரம்பரிய வடமராட்சிப் பரப்பில் காணப்படும் பண்பாட்டுப் பேணுகைக்குச் சிறந்தவோர் உரைகல் ஆகின்றது. எனது தந்தையாருடைய குடும்பச் சுற்றாடல் நிலையும் இப்பின்னணியையே தழுவியமைந்தது என்ற செய்தியை இங்கு பதிவு செய்தாக வேண்டும்.

சேது அல்லது சேதர் பரம்பரையில் வளர்ச்சியடைந்து வந்த நவீன்டிலைச் சேர்ந்த நிலப்பிரபுத்துவ சமூகப்பரப்பின் பின்னணியைச் சேர்ந்த வேலுப்பின்னள் என்ற பெரியார்

சின்னாச்சி என்ற வாழ்க்கைத் துணையுடன் இல்லறம் ஆற்றியதன் பயனாக தம்பையா என்றழகுக்கப்பட்ட புத்திரனைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர். 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இல்லவாழ்க்கை நெறியில் ஈடுபட்டிருந்த இந்நிலப்பிரபுத்துவக் குடும்பத்தில், நிலத்தேட்டம் அதிகளாவில் காணப்பட்டிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பின்னணியில் தம்பையா என்பவருக்கும் புலவராவோடை வதிரியைச் சேர்ந்த தெய்வானை என்ற கன்னிகைக்கும் இடையே 1910ஆம் ஆண்டளவில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருமணத் தொடர்பினால் எனது தந்தையாருடைய குடும்பச் சூழல் வளப்படுத்தப்பட்டு, ஐந்து பெண் சகோதரிகளுக்கு ஒர் ஆண் வாரிசாக இப்புவியில் வந்துதித்து, வாழ்க்கையை முன்னெடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாகியிருந்தது. எனது தந்தையார் முன்றாம் காலாக அவதரித்த நிலையில் அவருக்கு முத்தநிலையில் அமரர் சின்னப்பிள்ளை. அமரர் தங்கமுத்து ஆகியோரும் தந்தையாருக்கு இளையோராக அமரர் செல்லம்மா, வள்ளிப்பிள்ளை (மலேசியா) அமரர் இராஜம்மா ஆகியோரும் குடும்ப அங்கத்தினர்களானார்கள்.

1916ஆம் ஆண்டில் எனது தந்தையார் பிறந்தார். அவரது நான்காவது வயதில் அவரது தந்தையார் தம்பையா அவர்கள் அமரரானார்கள். இந்நிகழ்வே எனது தந்தையாரின் பாலகணாய் வாழவேண்டிய வாழ்க்கையை - சிறுவனாகக் கற்று அனுபவிக்க வேண்டியிருந்த டல்லி உரிமைகளையெல்லாம் குழிதோண்டிப் புதைப்பதற்குக் காரணமாகியது. ஆம்! எட்டாவது வயதில் தென்னிலங்கையிலுள்ள அம்பாந்தோட்டை என்ற வர்த்தக நகரில் அமைந்திருந்த வியாபார மையமொன்றில் தொழில் செய்வதற்காக தந்தையை இழந்த நிலையில் அக்குடும்பத்தால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். ஆம்! “தவம் கேட்டு வரம் பெற்ற திருப்தியோடு தம்பையா - தெய்வானை தம்பதியினருக்கு முன்றாவது வாரிசாக அவதரித்த” எனது தந்தையாரை

அம்பாந்தோட்டையில் ஜாபுக இனத்தைச் சேர்ந்த செவிலித்தாய் மாரே வளர்த்தெடுத்தனர். முழுகவார்த்து, பேன் எடுத்து, தலைசீவி, உணவும் ஊட்டி விட்டனர் என எனது தந்தையார் எனக்குப் பல தடவைகளில் சொல்லியிருக்கின்றார். அதிர்ச்சி யுற்ற நிலையில், ஆதரவினையிழந்த அக்குடும்பத்தினை பொருளாதாரரிதியில் மீட்டெடுப்பதற்குரிய தொழில் வளம், பொருள்வளம், ஆகிய இரண்டையும் கையாளத்தக்க வகையிலான குடும்பத்தலைமை மறைந்தமையே எனது தந்தையாருடைய சிறுபாராயக் கல்வி வாழ்க்கையை அப்போது முற்றாகச் சிதறுத்து விட்டிருந்தது. இவர் தனது 30ஆவது வயது வரைக்கும் அம்பாந்தோட்டையிலுள்ள வியாபாரமையத்தி லேயே, குடும்பப் பொறுப்போடு தொழில் புரிந்து வந்திருந்தார். வியாபார சிறப்புத் தேர்ச்சியின் உந்துதலினால் விளைந்த உழைப்பின் பயனைக் கொண்டே தன்னுடன் உடன்பிறந்த ஜந்து சகோதரிகளையும் வாழ்வில் கரையேற்றி அகமகிழ்ந்திருந்தார். அத்தோடு மட்டும் எனது தந்தையாருடைய பணி முடிவு பெற்றுவிடவில்லை. தனது சகோதரிகள் பெற்றெடுத்த மருமக்களையும் கரைசேர்க்கின்ற பொறுப்பிற்கெல்லாம் தலைமை தாங்கி, அவற்றையும் சிக்கல்களின்றி நிறைவேற்றியும் வைத்தார். “அம்மான்” என மருமக்களால் மிகவும் உள்ளனப்போடு அழைக்கப்பட்ட எனது தந்தையார் தொடர்ந்தும் தனது உழைப்பினையும், நேரத்தையும் அவர்களுக்காகவும் செலவீடு செய்தமையை நான்றிவேன்.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்து நிர்வாக முகாமைக்குள் காணப்பட்டிருந்த வாழ்க்கை முறையினுள் பணத்தின் பெறுமதி அதியுயர்வாகவும், பொருட்களின் தொகை மிதமாகவும் காணப்பட்ட தன்மையினால், “வெள்ளைக்காரனது” ஆட்சியையும் வசதிகளையும் புகையிரத நிலைய அதிபர்கள், தபால் நிலைய அதிபர்கள், பொலிஸ் அத்தியட்சகர்கள் ஆகியோர் விரும்பி வரவேற்றிருந்தனர். அம்பாந்தோட்டையில் வடிலங்கையைச் சேர்ந்த மேற்குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தர்

மத்தியில் எனது தந்தையார் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றுக் காணப்பட்டிருந்தார். வடஇலங்கையிலிருந்து பதவியுயர்வு பெற்று, இடம் மாற்றத்துடன் பிறகுடத்திற்கு உத்தியோகம் பார்க்கச் செல்வோர் மத்தியில் எனது தந்தையார் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தமைக்கான காரணம் அவரது வேலைத்தளம் இவர்களது “தங்குமிடமாகவும்” தொழிற்பட்டிருந்த தன்மையினாலாகும். சிங்கள மொழியில் எனது தந்தையாருடைய பேச்சுப்புலமை ஈட்டியிருந்த அனுபவத்தை நோக்கும்போது வியாபாரத் துறையில் அவரால் எட்டப்பெற்ற உச்சமான நிலை தெளிவாயிற்று. அமரர் தனது வாழ்வுப் பரியந்தம் வரைக்கும் சிங்கள மொழிப்புலமையை (பேச்சுச் சிங்களத்தை) கைவிடாதவராகவே வாழ்ந்திருந்தார் என்பதனை அவருடன் பழகிய யாவருமறிவர்.

திருமண வருற்வு

எனது தந்தையார் 30ஆவது வயதில் தாய்- தந்தையரற்ற எனது தாயாரான தங்கமுத்துவை தனது வாழ்க்கைத் துணையாகக் கைப்பிடித்தார். ஒரு விவசாயியான சூழ்நிலையிலேயே இத்திருமணத்திற்கு அவர் உடனப்பட்டிருந்தார். வடமராட்சியில் கன்னர் பரம்பரையில் வந்த வாழைக்குடாவைச் சேர்ந்த இராமர் குமாரு - சின்னக்குட்டி தம்பதியினரின் இரண்டாவது புத்திரியான எனது தாயாரை மிகவும் எளிமையான முறையில் எனது தந்தையார் இல்லற வாழ்வின் துணையாக ஆக்கொண்ட பெருந்தன்மையை நோக்கும்போது, அவரது முற்போக்கான நடைமுறைச் சிந்தனையை போற்றித்தான் ஆகவேண்டும். எந்தவிதமான சீதன-ஆதன சகாயங்களையும் எதிர்பார்க்கா வகையில், “வெறும் வாக்குறுதிகளை மட்டுமே” நம்பிய நிலையில் எனது தந்தையார் தனது இல்வாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருந்தார். இலங்கையரசாங்கத்தைப் போன்று வாக்குறுதிகளை வழங்கியவர்கள் இறுதிவரைக்கும் வளத்தினை வழங்கவே

யில்லை இதனால் எனது தாய், தந்தையர் இருவருமே தமது திருமண வாழ்வு ஆரம்பித்த நாட்களிலிருந்தே கடுமையாக உழைக்கத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். “ஒரு கல்வீடு கட்டவேண்டும்; அதற்குக் காணினிலம் வேண்டும்” என்ற ஒரே சிற்றனையோடு எனது அன்னையார் அல்லும் பகலும் தந்தையாரோடு இணைந்திருந்து பாடுபட்ட முறையினை நான் அறிவேன். இதற்குக் காரணம் நானும், எனது உடன்பிறப்பாள தங்கையும் பிறந்து, முறையே ஐந்து, முன்று ஆகிய வயதை அடைந்திருந்த போது நாம் வாழ்ந்திருந்த ஒலைக்குடிசை தீவிரன் தீப்பற்றியெரிந்து போன்றையே அதற்கான காரணம் ஆகும். இந்நிகழ்வினால் எனது தாய், தந்தையர் அதுவரை காலமும் ஈடுபிடிருந்த உழைப்பின் திரட்சியை இழந்திருக்க வேண்டியேற்பட்டது என்பதனை நான் அறிவேன்.

ஒலைப்பட்டை பிடித்து, துலா மிதித்து ஆறுபேர் இணைந்த வகையிலான குழுக்களாக கார்காத்து, தினை, குரக்கன், சாமை பயிரிட்ட காலம் முறைந்து, சூத்திரம் அறிமுகப்படுத்திய காலம் அது. எனது ஐந்தாவது வயதைத் தொடர்ந்து “சூத்திரமாடு வளைகின்ற” பணிக்கென தந்தையாரோடு நானும் இணைந்து கொண்டேன். யா/ மெதடிஸ்ட் மிஸன் தமிழ்கலவன் பாடசாலையில் எம்மிருவரையும் பெற்றோர் சேர்த்திருந்தனர். குடும்பத்தில் தாயாரது அறிவுறுத்தல்களே எம்மிருவரது கல்விதொடர்பாகக் கிடைத்து வந்திருந்தன. ஏனெனில் தாயாரது பாரம்பரிய தொடர்ச்சியிலேயே தபாலதிபர்கள் எனவும், வைத்தியர்கள் எனவும் மருந்துக் கலவையாளர் எனவும் ஆசிரியர்கள் எனவும் ஒரு தொடர்ச்சியான கல்விப் பாரம்பரியம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கார்காத்தற் தொழிலுடன் கல்வியையும் கற்ற வகையில் எனது தந்தையாருக்கு பெருமளவிற்கு ஒத்தாசை புரிந்து வந்தேன்.

தந்தையார் பழக்கதோட்டத்தின் காரணமாக, உற்பத்தியிலிருந்து ஈட்டப்படும் முதலீட்டை எவ்வகையிலேனும் செலவு

செய்யாது எனது சகோதரியின் எதிர்காலம் கருதி, சேழிப்பிற்குள் அகப்படுத்தி வந்திருந்தமையால், தாயாரும் தனக்குக் கிடைக்கும் நேரத்தில் சந்தை முறைநாட்களில் சிறு உற்பத்திப் பொருட்களான மிளகாய், வெண்காயம், கத்தரி, தக்காளி போன்றவற்றை தலையில் கூந்து சென்று, விற்பனை செய்துவர ஆரம்பித்திருந்தார். இதனால் நேரத்திற்கு அகாரம் தேவேது என்பதில் தாமத நிலைகள் நிகழ்வதுமுண்டு. பெரும்பாலும் மாலை நேரங்களிலேயே சமையல் நடைபெற்று வருவது வழக்கமாகிவிட்ட நிகழ்வுகளாக அமைந்தன. அவ்வேளைகளில் குழந்தைகளாகிய நாம் இருவரும் உண்ணாமல் உறங்கிப்போயிருந்த சம்பவங்களும் உண்டு. இவ்வாறு வடமராட்சியின் கார்காத்த பரம்பரையில் வந்த தந்தையார் எனக்கு மண்வாசனை என்றால் என்ன என்பதனை எனது இளமைக்காலத்திலேயே நன்கு தெளிவாக்கி விட்டிருந்தார்.

சற்றேனும் மனந்தளராத நிலையில் ஓய்வு ஒழிவு இன்றி எனது தந்தையார் புகையிலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவருக்கான உதவியாளானாக நான் மாறியிருந்தேன். இருந்தபோதும் மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் பாடசாலைக் கல்வியை நானும் எனது சகோதரியும் யா/மெதாடிஸ்ட் மிளன் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையிலிருந்து யா/நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற்கு மாற்றியிருந்தோம். 1971ஆம் ஆண்டில் நான் G.C.E (O/L) பரிசைக்குத் தயார் செய்து கொண்டிருந்த வேளையில் திடீரென எனது தாயார் மறைந்து விட்டார். துன்பப்பட்டோம்; துயரப்பட்டோம்; யார் எம்மை சீராட்டுவார்கள் என ஏங்கி வெதும்பினோம். தாயாரது இழப்பிலிருந்து தேறிய நாம் மூவரும், முன்னெனப்போதும் இல்லாத வகையில் தோட்டச் செய்கையில் ஈடுபட்டோம். செய்த பயிர் பலித்தது; ஒரு கல்வீடிடனை வகுப்பதற்குரிய முதனிலை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டோம். தந்தையார் மனம் தளரவில்லை; மிகவும் மன உறுதியுடனேயே உழைப்பில் அக்கறை காட்டியிருந்தார். அவர் குடிப்பதுவுமில்லை;

வீண்பொழுது போக்குவதுமில்லை. எனது மகளின் எதிர்காலம் கருதி மிகக் கடுமையான உழைப்பில் ஈடுபட்டிருந்தார். பின்னைகளான நாம் இருவரும் வளர்ந்து விட்ட நிலையில் எனது சகோதரிர் ஒரு முறை G.C.E (O/L)பர்ட்சையை எடுத்த பின்னர் கல்வி கற்பதிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டார். எனது கல்விதொடர்ந்து G.C.E (A/L) வரைக்கும் சென்று, பின்னர் பல்கலைக்கழக கல்வியாக மாறியது. தந்தையாரும் நானுமாக தங்கைக்காக ஓர் அழகான கல்வீட்டினைக் கட்டி முடித்திருந்தோம். எனது பல்கலைக்கழக கல்வி முடிவடை வதற்கு இன்னும் சில மாதங்களே எஞ்சியிருக்கின்ற நிலையில் எனது உடன்பிறப்பின் வாழ்வு அநித்தியமானது. அது எமது பிறப்பின் பலனை சோகத்தின் உச்சத்திற்கு நகர்த்திச் சென்றிருந்தது. தந்தையார் மனம் திறந்து அழுததை பல தடவைகளில் நான் கண்டேன். எனது நிலையை நான் யாருக்குமே சொல்வதில்லை. எனக்குள்ளே என்னுடைய சோகங்கள் வகைப் புதைத்துக் கொள்ளும் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டேன். ஆனால் உள்ளத்தாலும், உணர்வாலும் மிகுந்த வெராக்கியத்தைப் பெற்றிருந்த தந்தையார் மீண்டும் வழமைபோன்று உழைப்பில் ஈடுபட ஆரம்பித்து விட்டிருந்தார்.

1979ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் எனது பல்கலைக்கழகக் கல்வி முடிவுற்றது. அந்த ஆண்டிலிருந்தே எனக்கு வரலாற்றுத்துறையில் உதவி விரிவரையாளர் பதவியும் கிடைத்தது. நாம் யார் யாருக்காகவோ பிறப்பெடுத்து, பந்த பாசங்களை வளர்த்தெடுத்தோமோ அவர்களை எம்மிடத்தி விருந்து ஆண்டவன் பிரித்தெடுத்து தன்வசமாக்கும் போது நாம் யாரை நோக்குமுடியும் என்று அடிக்கடி என்னிடத்தில் மறக்காமல் கூறிவந்த தந்தையாரின் மன உறுதியை எண்ணி எண்ணி வியப்பேன்.

“நாம் நான்கு பேராக” இருந்த நிலை மாறி, கட்டப்பட்ட

கல்வீட்டில் தனியே இருக்கும் - வாழும் நிலை வந்துவிட்டது என்று சிந்திக்கும் போது அடிமனதில் இருந்து இனம்புரியாத பயமும், வேதனையும் எனக்குப் பலதடவைகளில் எழுந்தது. ஆணால் எனது தந்தையார் கால ஒட்டத்தில் தனியே வாழப்பழகிக் கொண்டு விட்டார். 1981 - 1983 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பரப்பில் நான் இந்தியாவிலுள்ள மைசூர்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு பட்டப் பின் படிப்புக்காக செல்ல வேண்டியிருந்த நிலமையில் தந்தையார் மிகத்துணிவுடன் என்னை வழியனுப்பி வைத்தார். மைசூர்ப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து அவருக்கு கிடதங்கள் எழுதும் போது “நேரத்திற்கு உணவு சமைத்து உண்ணும் பழக்கத்தை” அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்தி எழுதுவது வழக்கம். அவரும் அக்கோரிக்கையை ஏற்று, தனது உடல் தேகாரோக்கியத்தையும் தனது இருப்பையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வார். நான் மைசூர்ப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டப்பின் கல்வி நெறியை பூரணப்படுத்தி, திரும்பியாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்த காலத்திலிருந்து இனப்பிரச்சனையும், ஆயுதப் போராட்டமும் மிகவும் கூர்ப்படைந்த நிலையில் காணப்பட்டது. வடமராட்சி ஓப்பரேசன் லிபரேசன் காலப்பகுதி எமக்கு கலக்கத்தைக் கொடுத்திருந்தது. பல தடவைகளாக இராணுவம் எமது வீட்டிற்கு வந்து சோதனையிடும் நேரங்களில் எல்லாம் தந்தையார் தனது சிங்கள மொழியாற்றலைப் பயன்படுத்தி அவர்களுடன் சரளமாகக் கதைப்பார். இராணுவத்தினரும் எனது தந்தையாருடைய அனுபவத்திற்கும், சிங்கள மொழி பேசும் திறனுக்கும் மதிப்புக்கொடுத்து சிரித்த வண்ணமே திரும்பச் சென்றுவிடுவார். விமானக் குண்டுவீச்சின் போதும், “ஷல்” அடிப்புக்களின் போதும், கடற் பீரங்கியின் முழக்கங்களின் போதும் தந்தையார் தனக்குப் பூரணமான பாதுகாப்பான அரண் எனக் கருதிய புகையிலைப் போற்றனக்குள் ளேயே புகுந்திருப்பது வழமை. இன்று அவர் மறைந்த நிலையில் அவரது முன்னைய இச் செய்கைகளை நோக்கும்போது அவரது மனவலிமையும் வைராக்கியமும் எனிதில் புலப்படுகிறது.

1987இல் நடந்த எனது திருமணம் அவரது கடந்துவந்த வாழ்க்கையின் துண்பதுயரங்களுக்கு மன ஆறுதல் அளிப்பதாக அமைந்தது. பழமையையும், தன் ஊரையும் ஆழமாக நேசிக்கும் அவர் என்னை தன் விருப்பத்திற்கு உரிய இடத்தில் திருமணம் செய்விக்கவிரும்பிய போதும், மகனின் விருப்பத்திற்கு மாறாக அது இருக்கக் கூடாது என என்னி என் விருப்பப்படியே திருமணத்தையும் நடாத்தி வைத்தார். இத்திருமணம் மூலம் அவர் கோண்டாவில் மேற்கைச் சேர்ந்த அமரர் வேவுப்பிள்ளை சின்னத்துரை அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரி கிவகுமாரியை மருமகளாகப் பெற்றதுடன், பிறைநிலா என்ற அருமைப் பெண்ணுக்கும் பேரனானார்.

1987ஆம் ஆண்டு எனது திருமணத்தின் பின்னர் எனக்குரிய வாழ்க்கை இரட்டையாக அமைந்து விட்டது. அதாவது வாரமுடிவு நாட்களில் வடமராட்சி - நவின்டிலில் தந்தையா ரோடும், வாரநாட்களில் கோண்டாவிலிலும் ஆக எனது வாழ்வு நகர்ந்தது. எனக்குத் திருமணமாகிய உடனேயே தந்தையார் தம்வசம் பாதுகாத்து வைத்திருந்த எனது சகோதரியின் தங்க நகைகள் யாவற்றையும் தனது மருமகளிடம் கொண்டுவந்து ஒப்படைத்தும் விட்டிருந்தார். தனது வயோதிபம் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்ற காரணத்தினால் விவசாய - பயிர் உற்பத்தி முறைகளினின்றும் ஓரளவிற்குத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்நிலையில் 1987 இல் இந்தியப் பல்கலைக்கழகமான விஸ்பபாரதிக்கு ஒருவருட விடுப்பில் சென்று வருவதற்கு தந்தையாரிடம் அனுமதி கேட்டிருந்த பொழுது, அவர் அதனைத் தடுத்ததோடு, தனது வயோதிப நிலை காரணமாக, உடற்தளர்ச்சி அடிக்கடி ஏற்படுவதாகவும், ஆகையினால் தனது இறப்பின் பின்பே என்னைத் தூரதேசம் சென்றுவர அனுமதிக்க முடியும் எனவும் பிடிவாதமாகக் கூறிவிட்டிருந்தார். அன்று தொடக்கம் இற்றைவரைக்கும் அவரது வயோதிப நிலையை நன்கு பராமரித்து வந்ததோடு, அவரது இயலாத நிலையின் போதும், எனது நேரடிக்

கண்காணிப்பிலும் வைத்திருந்து அவரது விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கேற்ப நன்கு பராமரிக்க முடிந்தது.

எனது கஷ்டகாலத்தின் நிமித்தத்தினால் எனது தாய், சகோதரி ஆகியோர் எம்மைவிட்டு மறைந்துவிட்ட குழநிலையிற் கூட தந்தையாரின் வயோதிப காலத்தினைத்திருப்பதியோடு பராமரித்து அவரை வழியனுப்பி வைக்க முடிந்தமையிட்டு முதற்கண் எம்மிலும் மேலான அந்த ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். முன்பு தந்தையாரை எவ்விதமான நோய், தளரச்சி என்பன அணுகியதே இல்லை. ஆனால் அவர் அமர்ராகும் முன்னர் இந்த முன்று மாத காலத்தினுள் உடலில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. இருந்தும் எனது நேரடிக்கண் காணிப்பிற்குள் அவரை வைத்திருந்து, அவருக்குரிய பராமரிப்பு வேலைகளை பல பொறுப்புக்களின் மத்தியிலும் சிரத்தையாக கவனித்து வந்தமையின் நிமித்தம் அன்னார் என்னுடன் இதுவரை காலமும் தனது வயோதிப காலத்தைக் கழிக்க முடிந்திருந்தது. எனக்கு விஸ்பாரதியில்கிடைத்த வாய்ப்பை நழுவ விட்டமை மிகப்பெரிய கவலையாக உள்ளது என்பதனை குறிப்பால் உணர்ந்த அமரர் “நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே; உனது நோக்கத்தை அடைந்தே தீருவாய்” என்று தனது பொன்வாயால் அன்று குறிப்பிட்டவர், அந்த நிலையை பேராசிரியர் என்ற தகைமையை இன்று நான் அடைந்ததை அறிவித்த போது அன்னாரால் பெரிதாக மகிழ்வு கொள்ள முடியாதிருந்தது என்பதனையும் நான் அறிவேன். காரணம் முதுமை என்ற கொடிய நோயின் தாக்கம் அவரது உடல் உள்ளூறுப்புக்களில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவண்ணம் இருந்தமையாகும்.

அமரரது இறுதிக்காலகட்டம் அநாவது கடைசி முன்று கிழமைகளும் மிகவும் துன்பகரமானதாகவே அமைந்தது. எவ்விதமான ஆகாரங்களையும், நீர் பானங்களையும்

உள்ளூடுக்காவண்ணம் அவரது உடல் உள்ளஞப்புக்களில் முதுமை காரணமாக விரைவாக மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தேறின. முனைப்பரப்பும் இதயம் மட்டுமே வலுவாக தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை சிறுநீர் குடற் தொகுதியும், சமிபாட்டுத் தொகுதியும் செயற்பாட்டிலிருந்து ஒய்வுபெற்று, அப்பரப்பிலுள்ள உடல் நாளாங்கள் இறந்து வெளியேற்ற தொடங்கியிருந்தன. இறுதி முன்று கிழமைகளில் ஏற்பட்ட இம் மாற்றங்களாலும் ஒய்ந்து விடாத அமரர் இறுதிநாள்வரைக்கும் மலசல கூடத்திற்கு என் உதவியுடன் நடந்து சென்றே தனது உபாதைகளை கழித்துவிட்டு வந்தமுறைமையை அவதானிக்கும் போது அன்னாராது வெராக்கியம், உறுதி, சிந்தனையில் இருக்கம் என்பன தெளிவாக புலப்பட்டன.

சிவராத்திரியன்று இரவு முழுவதும் விழித்திருந்தோம்; அமரர் சிவசோதியடன் கலந்து கொள்ளும் ஆணந்த உறக்கத்தில் ஆழந்திருந்தார். ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலையில் அமரருடன் தொடர்ஷை ஏற்படுத்தி, நீர்பருக்கி, பொலிகண்டி கந்தவன் நாதன் கழலில் பணியச்செய்து “போய்வாருங்கள்” என விடைகொடுத்த போது (அப்போது நேரம் 7.55 புதிய நேரம்) அன்னாரது கண்களில் ஆணந்தக்களிப்பு குடிகொண்டு விட்டமையை நாம் உணர்ந்து கொண்டோம். சற்று நேரத்தில் உயிர் பிரிந்தது. நாம் முதுமையின் கொடுமைக்கு விடைகொடுத்த நிம்மதியில் எமது கடமையை பூரணத்துவமாக ஆற்றினோம். ஆயிரம் பிறைகண்ட ஒரு மனிதனின் இப்பூவுலகப் பரியந்தத்தில் ஒரு யுகம் முற்றுப்பெற்றதாகவே கடமையை நேசித்த எம்மால் உணர முடிந்தது.

ஓம்சாந்தி சாந்தி சாந்தி

முதுமையைக் கெளரவிப்போம்!
கடமையை கண்ணியத்துடன் ஆற்றுவோம்!!!

மறைந்துபோன எமது கணிதவியல் மரபு

“ஐயோ வேண்டாம்”. தேர்விலே பூஜ்ஜியம் என்ற மதிப்பெண் பெற்றால் இப்படித்தான் அலறுவோம். ஆனால் பூஜ்ஜியம் இல்லாமல் இன்றைய அறிவியல் உலகைக் கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்க முடியாது. ஒரு பொருளின் வெப்பத்தை அறிய பூஜ்ஜியத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அளவிட வேண்டும். ஒரு வண்டியின் வேகத்தை அறிய, அது நின்றிருக்கும் போது அதன் வேகம் பூஜ்ஜியம் என்று எடுத்துக்கொண்டு, அதன் தற்போதைய வேகத்தைக் கணக்கிட வேண்டும். இவ்வாறு ஓவ்வோர் அளவையிலும் பூஜ்ஜியம் ஆதாரமாக அமைகிறது. பூஜ்ஜியம் இல்லாமல் கணிதம் இன்றைய கணிதமாக வளர்ந்திருக்காது. மற்றைய துறைகளிலும் கணிதத்தின் பயன் இன்றைய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்க முடியாது.

எமது கணிதவியல் மரபு

மெஞ்ஞானிகள் நிறைந்த எமது புண்ணியப் பிராந்தியத்தில் விஞ்ஞானம் வளர்வில்லை என்பதே பொதுவான கருத்தாக இருந்து வருகின்றது. ஆக்மி பூமி என்று அழைக்கப்படும் புண்ணிய பாரதத்தினை தழுவிய நிலையிலுள்ள எமது வாழ்வில் ஆத மனுானம் வளர்ந்ததேயொழிய விஞ்ஞானம் கருக்கட்டவில்லை. வாய்ப்பும் ஏற்பட்டிருக்க வில்லை என்று பலர் குறிப்பிட்டுக் கொள்வதனை இன்றும் காணலாம். ஆனால் மெஞ்ஞானம் என்பது “எண்காண்” உடம்புடன் தொடர்பான வகையில் முதிர்வு பெற்றது என்பது உண்மை தான். அதனாடே விஞ்ஞானமும் வளர்ச்சி பெற்று இருந்தது என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அது இங்கு பிரசித்தமடையவில்லை.

நவீன விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களில் 99.9 சதவீதமானவை மேற்கு ஐரோப்பாவிலேயே நிகழ்ந்துள்ளன. இதில் வியப்பு என்னவெனில் மேற்கு ஐரோப்பியருடைய இத்தகைய கண்டுபிடிப்புக்களுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் நாமென்பதே. அதாவது ஐரோப்பியரால் கண்டு பிடித்து, பயன்படுத்த முடியாது இருந்து வந்த கணிதவியல் மரபினை நாம் எது அன்றாட வாழ்வில் முன்னரேயே பயன்படுத்தி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பூஜ்ஜியம் என்று குறிப்பிடப்படும் சிறப்பான இலக்க முறையைக் கொண்டு கணிததல் முறையில் இந்துக்கள் நெடுங்காலமாகவே ஈடுபட்டு வந்திருந்தனர். இந்த அறிவியல் பரப்பானது ஐரோப்பாவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட காலகட்டத்துடனேயே அங்கு நவீன கணிதவியல் பெரு வளர்ச்சி கண்டது. அது நவீன விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையையும் இட்டுக் கொடுத்தது.

பழம் பாரதத்தில் முதன் முறையாக எண்களைப் பயன்படுத்திய முறையை அசோகனுடைய சாசனங்களில் இருந்து கண்டுகொள்கின்றோம். இவை கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டுக் குரியவையாகும். இருந்தும் அசோகன் பூஜ்ஜியத்துடனான எண்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தான் என்பதனை நிறுவுவதற்கு எவ்விதமான ஆதாரங்களும் கிடைக்கவில்லை. இந்தியாவில் சாசனங்களில் பூஜ்ஜியத்துடனான குறியீட்டு வழக்கு கி.பி 9ம் நூற்றாண்டுடனேயே கிடைக்கின்றது. இருந்தும் கி.பி 5ம் நூற்றாண்டுக்குரிய இந்திய இலக்கிய மரபில் அது இடம் பெற்று விட்டது. கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்த கணித மேதைகளான ஆர்யப்பட்டர், வராஹமிஹிரர், வாக்பட்டர், பாஸ்கரர், மஹாவீரர், பிரஹ்மகுப்தர் ஆகியோர்கள் இந்தியக்கணிதவியலை வளர்த்தெடுத்திருந்தனர். முதன் முதலாக உலகம் உருண்டை வடிவானது என்ற கருத்தினை வெளியிட்ட இந்திய விஞ்ஞானி வராஹமிஹிரர் ஆவர். அவரது “பூஜ்ஜியத்துக்குள்ளே ஒரு இராஜ்ஜியம்” என்ற கோட்பாடு அதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

தென்கிழக்கு துசியாவுடன் பாரதம் கொண்டிருந்த வர்த்தகப் பாதையுடாகவே புஜ்ஜியம் அங்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவில் புஜ்ஜிய முறையை இணைத்து கணிதம் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது என்பதனை ஆதாரங்கள் காணப்பிக்கின்றன. கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ஒரு சீன நூலில் புஜ்ஜியம் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. பின்னர் அராபியர் சீனாவுடன் மேற்கொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்பின் ஊடாக புஜ்ஜியத்தின் உபயோகம் ஜரோப்பாவிற்கு அறிமுகமானது. கூடவே வெடிமருந்து, காகிதம், மை, திசையறிகருவி போன்றனவும் ஜரோப்பாவிற்கு சீனாவிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இப் பின்னணியிலேயே நவீன கணிதமுறை ஜரோப்பாவில் பெருவளர்ச்சி கண்டு, நவீன விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புக்களுக்கு வழிசமைத்துக் கொடுத்தது.

எனவே தான் இந்துக்களது விஞ்ஞானத்துறைப் பங்களிப்பானது சைப்பர் {Cipher (zero)} என்று இரு கருத்துக்கள் தொனிக்கும் முறையில் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவது வழக்கமாயிற்று. இது நவீன கணிதவியலுக்கு இந்துக்கள் வழங்கிய பெரும் பங்களிப்பை புலப்படுத்துகின்றது. அப்பங்களிப்பானது அராபியர் ஊடாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டதன் காரணமாக அராபிய என் முறை என தவறுதலாகப் பெயரிடப் பட்டுவிட்டது. அவ்வழியே காலத்தால் கணிதவியல் மரபும் மறைக்கப்பட்டு விட்டது.

Devotion to Duty is the Highest worship than THE GOD

கடமை மீதான அர்ப்பணிப்பே கடவுள் வணக்கத்தைக்காட்டிலும் மேன்மைதரும்.

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

பிரமிட்டியன் மருத்துவ மகத்துவம்

உலகின் ஏழு அதிசயங்களுள் ஒன்று பிரமிட் என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. பிரமிட் நெல்நதிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகத்தின் சின்னம் என்பது வெளிப்படை. நெல்நதியானது உலகத்திலேயே மிகவும் நீளமானது. ஏறத்தாழ 4000 மைல் நீளத்திற்கு நீர் வளத்தினை வழங்கும் வாழிடமாக நெல் விளங்குகின்றது.

“எகிப்தின் தெய்வம்” என்றும் அது வாழ்த்தப்படுகின்றது. சகாரப் பாலைவனத்தின் கொடும் வெம்மையிலிருந்தும் வரட்சியினின்றும் மக்களைப் பாதுகாக்கும் இயற்கைச் சக்தியான நெல் இன்று நீர்த்தேவதையாகக் கொள்ளப்பட்டும் வருகின்றது. பிரமிட்டுக்கள் யாவும் இந் நீர்த் தேவதையின் கீழ் பள்ளத்தாக்கிலேயே அமைக்கப்பட்டிருப்பது எகிப்திய நாகரைக் காலத்தின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. அதே நேரத்தில் மருத்துவத்தின் மகத்துவத்தினையும் அப் பிரமிட்டுக்கள் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தியும் நிற்கின்றன.

பிரமிட்டுக்களின் அமைப்பு முறையே மருத்துவத் துறையின் சட்டகமாக அமைந்தது. கூம்பக வடிவிலான பிரமிட்டுக்கள் நிலத்தில் அதன் நிழல் படாத வகையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது கட்டாக் கலை ரீதியில் அமைந்த சாதனையாகும். அதனிலும் பார்க்க வியக்கத்தக்க ஒன்று பிரமிட்டுக்களின் உட்பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இயற்கையானதும், மருத்துவ முறையின் அடிப்படையிலும் உருவாக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு முறையாகும். உயிரற்ற உடல்கள் “மம்மி” ஆக்கப்பட்டு, பின்னர் மரப்பேழையினுள் வைக்கப்பட்டு பிரமிட்டின் மத்திய சுரங்கவறையில் பாதுகாக்கப்பட்டது. எகிப்திய “வப்ரோ வாக்கள்” (Pharoah அரசர்கள்) இறந்ததன் பின்னர் அவர்களது

உடல்கள், (அவர்களுடைய சுற்றுத்துடன்) மம்மிக்களாக கப்பட்டு, தேக்கமரப் பேழைகளில் திட்டு பின்னர் பபிரஸ் தாளினால் சுற்றப்பட்டு கராங்கவறைகளில் பாதுகாக்கப்பட்டன. அவை இற்றைக்கு 5000 வருடங்கள்க்கு முன்னர் மருத்துவ முறைகளின் அடிப்படையில் மம்மிகள் ஆக்கப்பட்டிருந்தன என்பதே அன்றைய எகிப்திய மக்களது மருத்துவத்துறைச் சாதனையாக அமைந்தது.

“மம்மிக்கள்” இரு வகையானவை. ஒன்று வவரோ வாவினதும், அவனது உறவினர்களதும் மம்மிகள். எகிப்திய நாகரீக காலத்து சமூக ஒழுங்கின்படி ஒரு மன்னன் இறந்துவிட்டால், அவனுடைய இரத்த உரித்துடைய உறவினர்களது உடல்களும் மம்மிகளாக்கப்பட்டு அம்மன்னனுடைய பிரமிட்டினுள்ளேயே வைத்து அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இரண்டாவது வகையானவை இறந்த அம்மன்னனால் செல்லமாக அரண்மனையில் வளர்க்கப்பட்ட கிளி, நாய், முயல் போன்ற பறவைகள், மிருகங்களாகும். 1922ஆம் ஆண்டில் காவாட் காட்டர் என்ற தொல்லியலாளரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட துட்டன்காமன் கல்லறையிலிருந்து அம்மன்னனுடைய கிளி, நாய் போன்ற செல்லப் பிராணிகளது மம்மிகளும் மீட்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுக்காக தேக்கமரத்திலான பெட்டிகளது (Coffin) வடிவமும் மிருகங்களைப் போலவே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. மனிதர்களுக்கான தேக்கமரப் பெட்டிகள் மனிதரைப் போன்றே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. எகிப்திய மக்கள் பின்பற்றியிருந்த சமய - வழிபாட்டு முறைகளே இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களாக விளங்கின. அவற்றுள் மிக மிகப் பிரதானமானது, “கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்கின்ற” ஆத்மாக் கோட்பாடே ஆகும். ஆதலால் உடல்கள் எவையும் அழிக்கப்படக் கூடாது என நம்பப்பட்டது. இதனாலேயே உடல்களை மம்மிகளாக்கும் மருத்துவ முறையும் உருவாக்கப்பட்டது.

சத்திர சிகிச்சை முறை மூலம் விலாப்பகுதி திறக்கப்பட்டு குடல்கள் வெளியே எடுக்கப்பட்டன. இதே போன்று மண்டையோடு இரண்டு சமபங்குகளாக திறக்கப்பட்டு மூளை வெளியே எடுக்கப்பட்டது. பின்னர் உரிய மருந்துகள் கண்ணாடி இழையங்களினாலான நீண்ட குழாய்கள் மூலம் செலுத்தப்பட்டு உறுப்புக்கள் யாவும் கெட்டியாக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் பயிரஸ் (Papyrus) தாள்களினாலான கட்டுத்துணியினால் (Bandage) உடல்கள் இறுக்கமாக வரிந்து சுற்றப்பட்ட பின்னர் மரப்பேழைகளினுள் இடப்பட்டன. தைலம் ஊற்றியதன் பின்னரே மரப்பேழைகள் மூடப்பட்டன. இம் மரப்பேழைகள் சீதோஷ்ஜ நிலைகளினால் உருவழிந்து போகாதவகையில் அமைக்கப்பட்ட பிரமிட்டுக்களுக்குள் இடப்பட்டு காலம் காலமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதற்குரிய வழிவகைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பிரமிட்டின் மருத்துவ மகத்துவத்தினை முதன் முதல் கண்டு கொண்டவர்கள் 19ஆம் நாற்றாண்டில் இங்கிலாந்திலிருந்து எகிப்திற்கு நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களை படகுகளில் எடுத்துச் சென்ற வியாபாரிகளே. இவர்கள் தம்முடன் கூடவே எடுத்தச் சென்ற ‘டெனமைட்’ வெடிகளினால் பிரமிட்டினை சட்ட விரோதமாகப் பிளந்து உள்ளே காணப்பட்ட மம்மிகளை இங்கிலாந்துக்கு கடத்திச் சென்றனர். அங்கு அவை பஸ்பமாக்கப்பட்டு (மாவாக்கப்பட்டு) நோயாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. எந்த நோய் கண்ட நோயாளிக்கும் உடனே குணம் கண்டது. இக்காலத்தில் மம்மி பஸ்பம் வழங்கும் பல “வைத்தியர்களும்” உருவாகி இருந்தனர். இப்போலி வைத்தியர்களே முதன் முதல் எகிப்திய மருத்துவ முறைகளை உண்மையான வைத்தியர்களுக்கு உணர்த்தியவர்களாகும்.

Reading makes perfect

வாசிப்பதால் ஒரு மனிதன் பூரணத்துவமடைகிறான்

-ஒரு ஞானி-

சமத்தாழி

“தாழி” என்ற பதமானது உணர்த்தி நின்ற கருத்தும் செயலும் இன்று எமது பேச்கவழக்கினின்றும் மறைந்துவிட்டது. மத்திய காலத்து ஈழத்துந் தமிழ்க் கல்வெட்டொன்றில் “தாழி குமரன்கோயில்” பற்றிய செய்தியொன்றும் இடம்பெற்றிருந்தது. உண்மையில் “தாழி” என்ற பதம் உணர்த்தி நின்ற பொருள் என்ன? “தாழ்ப்பம்” அல்லது “தாழம்” என்ற பேச்கப் பிரயோகப் பதங்கள் முறையே “ஆழ்ப்பம்” “ஆழம்” என்ற இலக்கியப் பிரயோகத்தினை மருவிய நிலையில் புராதன மக்களது வாழ்வில் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும். “மேழி” போன்று தாழியும் இங்கு ஒரு கருவிக்குரிய செயற்பாட்டினையே உணர்த்தி நின்றது என்பதும் நோக்கத்தக்கது. அவ்வகையில் தாழ்க்கப்படுவதற்கு உதவுவது என்பதனாற் போலும் “தாழி” என்ற தொழிற்பெயர் சுறினைப் பெற்றுக் கொண்டது. “வெண்ணெய் திரண்டு வரும் போது தாழி உடைந்தது” என்ற முதுமொழியும் தாழி பற்றிய செய்தியைத் தருவது அதன் உபயோகத்தினைப் பற்றி சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது எவ்வாறெனினும் “சமத்தாழி” என்று விசேஷத்து நிற்கும் சொற்றொடர் இறந்தோரை அல்லது இறந்தவற்றை மண்ணுக்குள் புதைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட புதையல் பாத்திர வகையைக் குறிப்பிட்டு நிற்பதாகக் கொள்ளலாம்.

கி.மு. 1000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எமது முதாதையர்கள் தம் மத்தியில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதற்காக சமத்தாழியினை உபயோகிக்கத் தொடங்கியிருந்தனர். எமது முதாதையர்கள் எனக் குறிப்பிடும் பொழுது தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு, துளு, பிராக்ஷஸ் ஆகிய மொழிகளைப் பேசும் மாநிலங்களில் வாழ்ந்து வந்த முன்னோரைப் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றோம். துளு, பிராக்ஷஸ் ஆகியன் திராவிட மொழிகள் ஆக இருந்த பொழுதிலும் அவற்றிற்கென

தனித்துவமான எழுத்துவடிவம் இருக்கவில்லை. ஏனைய திராவிட மொழிகள் தத்தமக்கென தனித்துவமான, வரிவடிவத்துடனான நிலவளத்தினைக் கொண்டிருந்தமையால் அவர்களது ஸமத்தாழி அடக்கமுறைமை பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. அன்மைக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் முடிவுகள் ஸமத்தாழிகள் பற்றிய பல சுவையான தகவல்களை எமக்குத் தருபவையாக அமைந்துள்ளன.

தென் இந்தியாவில் தமிழகத்திலே தான் சிறப்பான ஸமத்தாழிகள் கிடைத்துள்ளன; தாமிரபரணியாற்றின் முகத்துவாரப் பகுதியில் அமைந்து காணப்படுகின்ற ஆதிச்ச நல்லூர் என்ற தொல்லியல் மையத்தில் பெரும் பெரும் தாழிகள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. இங்கு 114 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஸமத்தாழிகள் புதைக்கப்பட்டு இருந்தமை கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஸமத்தாழிகளுள் மிகப்பெரியது 9 அடி விட்டத்தினையும் 15 அடி உயரத்தினையும் கொண்டு விளங்கியது. அதன் அடிப்பாகம் கூராக்கப்பட்ட முனையுடையதாகக் காணப்பட்டது.

இதே போன்ற தன்மையுடைய ஸமத்தாழிக்காடு ஒன்று புத்தளத்தில் பொன்பரப்பி என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 4 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இங்கு ஸமத்தாழிகள் புதைக்கப்பட்டிருந்தமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு 1.5 சதுரமீற்றர் - 2 சதுர மீற்றர் பரப்பளவிற்குள் 800 ஸமத்தாழிகள் மீட்கப்பட்டுள்ளன. 10,000 தொடக்கம் 12,000 மக்கள் உடலங்கள் இங்கு புதைக்கப்பட்டிருந்ததாக தொல்லியல் ஆய்வு அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன.

கந்தரோடையில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஸமத்தாழிகளது உடைந்த துண்டுகளை ஓத்த வகையில் பொன்பரப்பியில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஸமத்தாழிகள் காணப்படுகின்றன. பெருமளவுக்கு 2ஆம் நூற்றாண்டைச்

சேர்ந்தனவும் அதற்கு முற்பட்ட காலத்திற்குரியனவுமான சமத்தாழிகளே இங்கு காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் ஆதிச்ச நல்லூரைச் சேர்ந்த சமத்தாழிகள் கி.மு. 7ஆம் நூற்றாண் குக்கும் முற்பட்ட காலத்திற்குரியவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழிப்பாணத்தில் ஆணைக்கோட்டையிலிருந்து அடிப்பகுதி சூர்யூனையடைய ஒரு சிறிய சமத்தாழியின் அரைப்பாகம் அகழ்வாய்வின் போது மீட்கப்பட்டது. கந்தரோடையில் இருந்து இன்னும் முழுமையான வகையில் சமத்தாழியினை மீட்க முடியவில்லை. வல்லிபுரத்தில் ஒரு தாழிக்காடு இருப்பதாக நம்பப்படுகின்றது. ஆனால் இன்னும் வெளிக்கொணரப் படவில்லை.

கிளிநோச்சியிலிருந்தும் ஒரு பெரிய சமத்தாழி கண்டு, வெளிக்கொணரப்பட்டது. குஞ்சுப்பரந்தன் என்னுமிடத்திலுள்ள எட்டாம் வாய்க்காலுக்குரிய வயல் மேட்டிலிருந்து இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 4 அடி உயரமும் 8 அடிச் சுற்றும் கொண்டதாக இது காணப்பட்டது. இத்தாழியின் வாய் ஒரு பானையால் மூடப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமத்தாழிகள் புதைந்துள்ள இடங்கள் கூத்தில் தமிழ் மக்களது தாயக நிலங்களே காலத்தால் அழிக்கப்படாத வகையில் அவை இன்னும் நிலத்தினுள் புதையுண்டபடி காணப்படுகின்றன. அவற்றின் இருப்பினை அறிந்த, தமிழ் மக்களது முதாதையர் வாழ்ந்திருந்த பெருமையை நிலைநாட்ட வேண்டியது வரலாற்றாளர்களதும் தொல்லியலாளர்களதும் பணியே.

மணல் நிலவியங்கு விளைநிலமானது!

சினந்தெழும் மணலிலிருந்து வளமான நிலங்களைப் பாதுகாத்து வரும் சவுக்கங்காடு வடாவராட்சி கிழக்கில் பெரும் நிலப்பரப்பில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கண்ணுக்கெட்டுய தூரம்வரை மனல் மலைகளாகவே காட்சியளிக்கும் வடமராட்சி கிழக்கு மணற்காட்டுப் பிரதேசத்தில் காற்றின் சீற்றத்தினால் அள்ளி வீசப்படும் மனல் அருகிலிருக்கும் வளமான நிலத்தைப் பாழ்படுத்தும் நிலையை தவிர்ப்பதற்காக முதன் முதலாக 1976 இல் ஆறு ஏக்கர் நிலப்பிரப்பில் சுவுக்கு நடுகை செய்யப்பட்டது. 1985 ஆம் ஆண்டுவரை 410 ஏக்கர் பரப்பளவில் இக்காடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இக்காட்டை பராமரித்துவரும் தமிழீழப் பொருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் குழல் பாதுகாப்புப் பகுதி கடந்த ஆண்டில் மாத்திரம் 10 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 12,600 கன்றுகளை நாட்டியுள்ளது. இவ்வாண்டில் மேலும் 36,000 சுவுக்கங் கன்றுகள் நட்டு முடிக்கப்படும். பார்வையாளர்களை பிரமிப்பிலாழ்த்தும் வகையில், பல்வேறு இன்னல்கள் மத்தியிலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் இப்பகுமைச் சுவர் குடாநாட்டில் இருப்பது பலருக்கும் தெரியாது.

சமுதாய சேவைக்குத் தகுதியுள்ளவன்

“அகங்காரம், ஆடம்பரம், அபிமானம் போன்ற உணர்வுகள் அதிகமாக உள்ளவர்கள் இந்தச் சேவைப்பணிக்குச் சிறிதும் லாயக்கற்றவர்கள். அகங்காரத்தினால் மனித உணர்வையே மதிக்கத்தவறி விடுகின்றான் மனிதன். “அபிமானம்” அதாவது பற்றுதலினால் தன்னுள் மிருக உணர்வை வளர்த்துக் கொள்கின்றான். ஆடம்பரத்தினால் மனிதன் தன் உண்மை நிலையை மறந்து போலியாக மாறிவிடுகின்றான். போலியானவர்களால் இவ்வுலகில் எதையுமே சாதிக்கமுடியாது. போலி என்பது வெறுமையே You can't make anything out of Nothing. வெறுமையிலிருந்து ஒன்றையுமே உருவாக்க முடியாது.

பாடம் செல்லும் மரந்கள்

ஆசிய நதிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிக வரிசையில் இந்து நதி நாகரிகம் மிகவும் பழமையானதும் விஸ்தீர்மானதுமாகும். வடமேற்கு இந்தியாவில் உள்ள இந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கின் இரு மருங்கிலும் கி.மு. 3500ஆம் ஆண்டளவில் நகர நாகரிக வாழ்வு ஒன்று உயர் நிலை பெற்றிருந்தது. இங்கு பத்திற்கும் மேற்பட்ட பெரு நகரங்கள் சாந்துப் பொறிமுறைக்குட்படுத்தப் பட்டிருந்தன. அவையாவும் “நகரத்திட்டமிடல்” ரீதியாகவே கட்டி எழுப்பப்பட்டு மக்கள் வாழ்வினை வளப்படுத்துவதற்கேற்ற வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டும் இருந்தன. அவ்வாறான நகரங்களுள் மொஹஞ்ச-தாரோ, ஹரப்பா, லோதால், கலிபங்கன் ஆகியவை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக விளங்கின. லோதால் என்ற நகரம் துறைமுகப் பட்டினமாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தமை தொல்லியல் அகழ்வாராச்சிகளினுடோகக் கண்டியியப்பட்டது.

மிகவும் அண்மையில் ஜேர்மனிய அறிஞர்கள் சிந்து வெளியின் சாந்துப் பொறிமுறை, அதாவது கட்டிடக்கலை தொடர்பாக மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் பல புதிய தகவல்களைத் தந்துள்ளன. சிந்து வெளியில் நகர நிர்மாணமானது வடதுருவ நட்சத்திரத்தினை (North pole star) மையமாகக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டது என்பதை அவர்களது ஆய்வுகள் தெரிவித்துள்ளன. உருவாக்கப்பட்ட எல்லா நகரங்களிலும் பிரதான வீதிகளானவை வடக்கு, தெற்கு போக்கினை யுடையனவாக அமைக்கப்பட்டன. நேரான போக்கினைக் கொண்ட இப்பிரதான வீதிகள் உபவீதிகளை 90 பாகை கோணத்தில் சந்தித்துச் செல்கின்றன. உப வீதிகள் யாவும் கிழக்கு-மேற்கு நோக்கிய போக்கினை உடையனவையாக அமைக்கப்பட்டன. பிரதான வீதிகள் யாவும் 30 அடி அகலம் கொண்டவை. ஒரே சீரான அளவையான கனமான

கட்டசெங்கற்களினால் அவற்றின் தளங்கள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன.

உபவீதிகளின் இருபக்கங்களிலும் சாந்துப் பொறிமுறைக் குரிய வீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வீடுகளின் பிரதான வாயில் உப வீதிகளை நோக்கியே எல்லா நகரங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. விரைவானதும், நெரிசலானதுமான பிரதான வீதிப் போக்குவரத்திற்கு இடையூறுகள் ஏற்படா வண்ணம் தடுப்பதற்காகவே இவ்வாறு வீடுகள் யாவும் உபவீதிகளை நோக்கி அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இங்கு நகர நிர்மாணத்தில் திட்டமிடல் என்பதும் நிர்வாகம் என்பதும் பிரதான தொழிற்பாடுகளாக அமைந்துள்ளமையை இவை புலப்படுத்துகின்றன.

கழிவு நீரை அகற்றுவதற்காக உப வீதியின் இரு மருங்கிலும் தரைக்குக் கீழ் கழிவு நீரைக் கொண்டு செல்லும் வாய்க்கால்களை அமைத்தமையும் சிந்து மக்களின் சாந்துப் பொறிமுறையில் வியக்கத்தக்க ஒரு சாதனையாகும்.

இக்கால்வாய்கள் யாவும் ஒருமைல் தொலைவிற்கு ஓர் அங்குலச் சாய்வினையுடையதாக அமைக்கப்பட்டு காணப்பட்டமை எம்மை வியப்பிலே ஆழ்த்துகின்றதல்லவா? இதனையும் விட இன்னொரு வியப்பு என்னவெனில் நீர் உட்புகாத கட்ட செங்கட்டிகளை (klyn Burnt Brick) கழிவு நீர் வாய்க்கால்களை அமைப்பதற்கு பயன்படுத்தியமையாகும் எல்லா நகரங்களிலும் இதன் அளவு பருமன் - தன்மை என்பன ஒரே மாதிரியாக (Unity) பின்பற்றப்பட்டிருந்தமை கட்டிடப் பொறிமுறையமைப்புக்குரிய மத்திய நிர்வாகப் பணி முறை ஒன்று அங்கு இருந்தமையை தெளிவாக்குகின்றது.

உப வீதிகளின் இருமருங்கினாடும் செல்லும் கழிவு நீர் வாய்க்கால்கள் பிரதான வீதியின் மருங்கில் அமைக்கப்பட்ட பிரதான கழிவுநீர் வாய்க்காலைச் சென்றடைந்து, அங்கிருந்து

நதியைக் கென்றடைவதனைக் காணலாம். மனித துவாரங்கள் (Man Hole) ஒரே சீரான இடைவெளியில் அமைக்கப் பட்டிருந்தமை நகர சுகாதார நிலையைப் பராமரிப்பதில் அம்மக்கள் கொண்டிருந்த அக்கறையைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

இவற்றுக்கெல்லாம் மேலான அம்சம் தானியக் களஞ்சியங்கள் (Granaries) ஆகும். மொஹஞ்ச-தாரோவில் பெரிய நீராடற் குளத்துக்குக் கீழேயே அந்நகருக்குரிய தானியக் களஞ்சியம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதனை தொல்லி யலாளர் கண்டு பிடித்தனர். மேலேயுள்ள நீராடற் குளத்தின் நீர் சொட்டும் கீழே கசியாதவாறு தானியக் களஞ்சியத்தின் கட்டுமானம் அமைந்திருந்தது. 33 மீற்றர் நீளம் 30 மீற்றா அகலம் 13 மீற்றர் ஆழம் கொண்ட நீராடற்குளம் நீர் உள்ளவரவுக்குரிய பாதையையும் (inlet) வெளிப்போக்குக் குரிய (outlet) பாதையையும் கொண்டிருந்தது. இதற்குக் கீழ் அமைக்கப்பட்ட தானியக் களஞ்சியத்திற்குரிய காற்றோட்டம், சரப்பதன் ஏற்படுவதற்குரிய முறையிலேயே நீராடற் குளமும், களஞ்சியமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

சாந்துப் பொறிமுறையில் நாம் தற்போது பின்பற்றும் English bond system என்பதனை முதன் முதல் ஆசியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களும் நம் முன்னோர்கள் தான். ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக இரண்டு வரிகளில் வரும் சந்துக்கள் நேராக வராமல் தடுத்து சாந்திடும் முறையை சிந்துவெளிமக்களே முதலில் இங்கு பயன்படுத்தியிருந்தனர். அதனையே நாம் தற்பொழுது English bond system என்கின்றோம்.

குளியல் அறை, சமையல்அறை, சாமியறை, படுக்கையறை, விருந்தினர் அறை, உண்ணுமறை, கழியலறை, கலந்துரை

யாடும்னரை, சேமிப்பரை, போன்ற ஏறத்தான் 30 அறைகளைக் கொண்ட பெரிய மாழ வீடுகளும் மொழுஞ்சதாரோ நகரில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இல்லங்களுக்குரிய காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் இயற்கையோடு ஒன்றித்த நிலையில் கிடைக்கச் செய்வதற்காக வீடுகள் யாவும் வடக்குத் தெற்காக அன்றி கிழக்கு மேற்காகவே அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இவற்றையெல்லாம் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது சிந்துவெளி சாந்துப்பொறிமுறை மிகவும் உச்ச நிலையில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது என்பதனைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

தன் ஊரையறியாத முடன்

“பிரகிருதியின் ஒருமைப்பாட்டை அறியாதவன் தன் ஊரையறியாத முடனாவான். பிரகிருதியில் தன் கருமம் இன்னது என்பதை அறியாதவன் தன் னையும், பிரகிருதியையும், இரண்டையும் அறியாதவனாவான். தன் இயற்கைத் தருமத்தையும், பிரகிருதியின் ஒருமைப் பாட்டையும் அறியாமல் போனால், தான் எதற்காக இருக்கிறான் என்பதையறியமாட்டான்”

ராஜாஜூயின்,
சிறைக்கூட வாழ்வனுபவங்களிலிருந்து..

ஸமுத்தமிழர் பண்பாட்டின் பழக்கமையை காட்டும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்கள்!!!

மண்ணுக்கும் பண்புக்கும் இடையே என்றுமே மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்து வருகின்றன. மண்ணுக்குரிய இயல்புகள் பண்புக்குள்ள உள்ளிடாக அமைவதே இயற்கையானது, யதார் த்தமானதுங்கூட. இக்காரணத்தினாலேயே மண்ணும் பண்பும் சேர்ந்து “மாண்பு” என்ற நிலைப்பாட்டினைத் தோற்றுவித்தது. “மாண்பு” என்ற பதம் மனித அன்பு என்ற நிலையில் மாணிட நேயத்தினைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இதுவே பண்பாடாகும். “பண்பாடு” என்பது பாடு அறிந்து ஒழுகுவது எனவும் குறிப்பிடுவர். அவ்வாறு பாடு அறிந்து ஒழுக்கம் பேணி நின்ற தொடர்ச்சியான முயற்சியின் வெளிப் பாடே பண்பாட்டுக் கோலங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அன்றைய பண்பாட்டுக் கோலங்கள் மீண்டும் அன்று அவை பிறப்புக் கொண்ட மன்னினுள்ளேயே புதைக்கப்பட்டும் விடப்பட்டன. ஏனொன்றில் “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் காலவழுவில்” என்ற வாழ்க்கையின் நோக்கில் அவை கைவிடப்பட்டனவாகலாம். அவ்வாறு புதையுண்டு போன பல நூற்றாண்டுகள் பழக்கமைவாய்ந்த பண்பாட்டு வடிவங்களாக இன்று எமக்கு தமிழ்ப் பிராமி வரி வடிவங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை இன்னும் எமக்கு கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன!! அவை எமக்கு ஸமுத்தமிழர் பண்பாட்டின் பழக்கமையைக் காட்டும் சான்றாதாரங்கள் ஆகின்றன!!!

பிராமி வடிவங்கள் என்பது ஒருவகையான எழுத்து முறையே. அதாவது கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையே உள்ள காலப்பகுதியில் தென் ஆசியா முழுவதிலும் ஓலியன்களைப் பதிவு செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட குறியீடுகள் எனலாம். அவை வட இந்தியாவில் பிரகிருத ஓலியன்களுக்காகவும் (ஹிந்தி மொழி

உருவாகுவதற்கு முன்னோடியாக அமைந்த மொழி) தென் இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஒலியன்களுக்காகவும் தென் இலங்கையில் பாளி ஒலியன்களுக்காகவும் (சிங்கள மொழி உருவாகுவதற்கு முன்னோடியாக அமைந்த மொழி) பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. சமூத்தில் வடிலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பூநகரியிலிருந்து அதிகளவில் தமிழ் பிராமி வரிவடிவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இதனையடுத்து இப்பொழுது கந்தரோடையிலிருந்தும் தமிழ் பிராமி வரி வடிவங்கள் கிடைத்த வண்ணமுள்ளன. அவையே எமது பண்பாட்டின் பழமையைக் காட்டும் திட்டவட்டமான சின்னங்களாகவும் உள்ளன.

கந்தரோடையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தமிழ் பிராமி வரி வடிவங்களுள் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் இடம்பெறும் சிறப்பெழுத்தான் “ழி” கர ஒலிக்குரிய எழுத்துக் கிடைத்திருப்பது என்பது எமது பழமையை அங்கு நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு உதவுவதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் “ச” கார ஒலிக்குரிய பிராமி வரி வடிவம் தமிழ் நாட்டு முறையைத் தழுவிய வகையில் கிடைத்திருப்பதும் அங்கு “ஈ” என்ற வழக்கு நிலைத் திருந்தமைக்கான சான்றாக கொள்ளவைக்கிறது.

இற்றைக்கு பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆனைக் கோட்டையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட செப்பினாலான முத்திரை மோதிரத்திலிருந்து கோவேதம் அல்லது கோவேதன் என்று கொள்ளக்கூடிய தமிழ்ப் பிராமி வாசகம் கிடைத்தது. பூநகரியில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சான்றுகளிலிருந்து “வேள்” அல்லது “வேளிர்” என்று கொள்ளக்கூடிய தமிழ்ப் பிராமி வாசகம் கிடைத்தது. கந்தரோடையிலிருந்து மீட்கப்பட்ட சான்றிலிருந்து “குணி” என்ற தமிழ் பிராமி வாசகம் கிடைத்தது. ஒரு வேளை பிக்குணி என்ற மணிமேகலையின் நிலையைத் தாங்கிய வாசகமாக அது அமையக்கூடும். இவை எல்லாவற்றையும் இணைத்து நோக்கும் பொழுது மன்னுக்கும்

பண்புக்கும் இடையேயான தொடர்புகள் வெளிப்படுவது போல் உள்ளன. எந்திலைகளிலும் இப் பிராந்தியத்திற் கிடைக்கின்ற பிராமி வாரிவடிவங்கள் ஈழத் தமிழர் பண்பாட்டின் பழமையைக் காட்டும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களே.

மரக்கிளையும் மனிதனும்

“ஒரு கிளையிலிருந்து ஒரு கிளையை வெட்டினால் அது மரத்தினின்றே வேறுபடும். அவ்வாறே ஒருவன் மற்றொருவனிடமிருந்து வேறுபடுக்கொண்டு வேறுபட்டானால் உலகத்தினின்றே வேறுபட்டவனாவான். மரத்தின் கிளை வேறொருவனால் வெட்டப்படும். ஆனால், உலகத்தினின்றும் வேறுபடும் மனிதன் தன்னைத்தானே அறியாமையால் வெட்டிக்கொள் கின்றான். கிளை வேறுபடுவதற்கும் மனிதன் வேறுபடுவதற்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. வேறுபட்ட கிளை மறுபடியும் சேர முடியாது; ஆனால் மனிதன் வேறுபட்டால் மறுபடியும் சேர்முடியும். இது மனிதனுக்கு தெய்வம் கொடுத்திருக்கின்ற சக்தியாகும். ஆனால் அடிக்கடி பிரிந்து வேறுபட்டோமானால் மறுபடியும் கூடுவது கடினமாகும். தோட்டக்காரனைக் கேட்டால் சொல்லுவான் “செடியில் பிறந்த கிளையின் குணம் வேறு; மரத்தோடு ஒட்டி வளர்ந்த கிளையின் குணம் வேறு, உலகத்தாருடைய மனோபாவங்களும் எனது மனோபாவங்களும் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வது எனது கடமை என்று” மரக்கிளை பட்டுவிட்டால் மண்ணுக்குத்தான் கொண்டாட்டம்; ஆனால் மனிதன் மறுதலித்தால் மனுக்குலமே மாண்டுவிடும்”

-சோக்கிரட்டஷ்சின் தொகுப்பிலிருந்து

மறைந்து போன தமிழ்க் கிராமம்

கிராமங்கள் பண்பாட்டின் பாதுகாப்பு மையங்கள். நாட்டினதும், இனத்தினதும் பண்பாட்டைக் கண்டு கொள்ள வேண்டுமாயின் கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். அக்கிராமங்கள் பண்பாட்டு அம்சங்களின் விளைநிலமாக மட்டுமன்றி உணவு உற்பத்திக் களஞ்சியங்களாகவும் இருந்து வருகின்றன. எமது கிராமங்களும் இவற்றிற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் எமது புராதன பழம்பெரும் கிராமங்கள் சில..... இன்று திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் மறைக்கப்பட்டு விட்டன. மறைந்த புராதன தமிழ்க் கிராமங்களின் வரிசையில் ரீபதிக் கிராமமும் ஒன்றாகும்.

வரலாற்றுக் காலத்தில் “ரீபதிக் கிராமம்” என அழைக்கப்பட்ட புராதனம் வாய்ந்த இந்த தமிழ்க்கிராமம் இன்று பதவியா என்ற மருவுப் பெயரில் சிங்கள மக்களது கிராமமாக குடியேற்றத் தின் ஊடாக மாற்றுவிக் கப்பட்டுள்ளது. திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குள் அமைந்து காணப்படும் இக்கிராமத்தின் உள்ளேயும் அயலிலேயும் புராதன திராவிடப் பண்பாட்டின் எச்சங்கள் பல சிதறுண்ட நிலையில் காணப்படுகின்றன. ஏற்கனவே சேகரிக்கப்பட்ட தொல்லியற் சான்றுகள் இக்கிராமத்திற்குடைய பழமைத் தன்மையையும் பாரம்பரியத்தின் இனங்காட்டலையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

பதவியாவில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற, பதிப்பிக்கப்பெற்ற சில தமிழ்ச் சாசனங்களிலிருந்தே அதன் பழமைத் தன்மை உணரப்பட்டது. அத்தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் ரீபார்வதிபுரம் எனவும், ரீபதிக்கிராமம் எனவும், ரீபுரம் எனவும் அக்கிராமத்தின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த தன்மையைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. பார்வதி சத்திரம்” ஒன்று அங்கு கட்டப்பட்டிருந்ததற்கான சாசனச் சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. பதவியாவிலுருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் எச்சங்களுள் நந்தி இலச்சனை பொறித்த ஒரு முத்திரையும்

அடங்கும். செம்பினாலான வட்ட வடிவான இவ்விலச்சிகளையாழ்ப்பாணத்து சிங்கை ஆரிய மகாராசாக்களினால் வெளியிடப்பட்டிருந்த சேது நாணயத்தின் முற்பக்கத்திலுள்ள வடிவங்களை ஒத்துள்ளது. முன்னாங் கால்களுள் ஒன்றினை மடக்கிப் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் ஏருதுவுக்கு முன் குத்துவிளக்கு ஒன்றும் ஏருதுவுக்கு மேற்பக்கத்தில் பிறையும் நட்சத்திரமுமாக அச்சின்னம் அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீபதிக்கிராமமான பதவியாவிலிருந்து குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான பார்வதி விக்கிரகங்களும் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அவை இன்னும் சரியான முறையில் அடையாளம் காணப்படாது தொல்பொருட் காட்சிச்சாலைகளில் வைக்கப் பட்டுள்ளன. இச் சிற்பங்களுள் பெரும்பாலானவை இலக்குமிசிலைகளாக இருக்கவும் கூடும். ஸ்ரீ என்பது இலக்குமியினது இன்னொரு பெயராகும். இச்சிலைகளைப் பற்றி மேலும் ஆராய இடமுண்டு. எவ்வாறெனினும் இவை ஈழத்தமிழரின் சிற்பக்கலை மரபுகளை இனங்காண உதவுகின்ற படிமங்களாகவே இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதுவரையில் பதவியாவிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தொல்லியற்சான்றுகளின் படி, அக்கிராமமானது தனித்துவமான சைவமதத் தொடர்புடைய ஒரு தமிழ் கிராமமாக விளங்கியிருந்தது என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்நிலையை அக்கிராமமானது ஈழத்தினை சோழர் ஆண்ட காலத்திலோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ பெற்றிருந்திருக்கலாம். கந்தளாய் ஒரு பிராமணக் குடியேற்றமாக சதுர்வேதி மங்கலமாக விளங்கிய காலத்தில் ஸ்ரீபதிக்கிராமமும் பார்வதி-இலக்குமி வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டிருந்திருக்கக்கூடும்.

இவ்வாறான ஒரு நிலை இன்று மடிந்துவிட்டது. அப்பண்பாட்டிற்குரிய தளம் கைமாறிப்போய் விட்டது. இருந்தும் புராதன தொல்லியற் தடயங்கள் இழந்த எம் வாழ்க்கையை பண்பாட்டினை குறிகாட்டிக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

காலத்தால் மறைந்த சிவன் கோவில்

வரலாறு மற்றும் தொல்லியற் சான்றுகளின் படியும், இலங்கை தமிழரின் பாரம்பரிய நிலம் என்பது தெளிவு. தமிழர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள ஆட்சியாளர்களினால் தமிழர்களின் பாரம்பரியச் சின்னங்கள், பண்பாட்டுக் கருவுலங்கள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு மறைந்த கருவுலங்களில் அனுராதபுரத்திலிருந்த முன்னேஸ்வரம் எனும் சிவாலயமும் ஒன்றாகும்.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம். தமிழர் வாழ்வில் தனித்துவம் பெற்ற ஒரு முதுமொழி.

ஸமத்துத் தமிழ் மக்களின் வாழ்விலும் கோவில் உயிரோட்டமாக அமைந்துள்ளது. ஸமத்துப் பழந்தமிழர் வாழ்வில் கோவில் முக்கிய பங்கு வகித்திருந்தது. அன்று..... அவ்வாறான ஒரு கோவிலாக அனுராதபுரத்தில் முன்னேஸ்வரம் எனும் சிவன் கோவில் விளங்கியது. ஆனால் அக்கோவில் வரலாற்று வளர்ச்சி ஊடாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் மறைந்து அழிந்து விட்டது. அழிந்து விட்ட நிலையிலும் எஞ்சிக் காணப்படும் கலைச் சின்னங்கள் மறைந்த புராதன பெருமையை பறை சாற்றிய வண்ணம் இன்னமும் உள்ளமை எமது பாரம்பரியத்தின் சான்று எனலாம்.

முன்பு முன்னேஸ்வரம் சிறப்புற்றிருந்த கால வேளையில் அனுராதபுரத்தில் இந்துந் தமிழ் பண்பாடு வளர்ச்சித் தீர்த்திருந்தது. இன்று அதே மையத்தில் பொத்த- சிங்களப் பண்பாடு வேருண்றிவிட்டது. முன்னேஸ்வரம் என்ற பெயர் கூட முன் பின்னாகத் தீரிப்படைந்து இன்று “இசுறுமுனிய” என்று மாற்றப்பட்டு விட்டது. முன்னேஸ்வரம் என்பது “ஸஸ்வரமுனி”

என்றால் இன்று “இசுறுமுனிய” என வழங்கி வருவது இந்துத் தமிழ்ப் பண்பாடு எவ்வாறு பெளத்த - சிங்களப் பண்பாடாக மாற்றப்பட்டு விட்டது என்பதையே காட்டுகின்றது. பண்பாடு இன்று மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அப்பண்பாட்டுக்குரிய அடித்தளம் என்றுமே தன்னுடைய இயற்கையான பிறப்பினை வெளிப்படுத்திக் கொண்டே யிருக்கிறது.

சிவாலயமிருந்து விகாரையான கஷத

“இசுறுமுனிய” வில் பல்லவர் காலத்து சிற்ப முறைகளைச் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. பல்லவர் பாணியில் அமைந்த தாமரைத் தடாகமும் அத் தாமரைத் தடாகத்தினை நாடிவரும் யானைக் குடும்பமொன்றின் சிற்ப அமைதியும் எம்மை மாமல்லபுர சிற்பத் தொகுதிக்கே அழைத்துச் சென்று விடும். குன்றுகளைக் குடைந்து, குகைக் கோவில்களை உருவாக்கி அவற்றைப் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மும் முர்த்திகளுக்கும் அர்ப்பணம் செய்த முதலாம் மகேந்தி ரவர்மனது கட்டிடக்கலைப்பாணியை “இசுறுமுனிய” இன்றும் நினைவுபடுத்துகின்றது.

“இசுறுமுனிய” விகாரையின் கட்டிடத்துக்காக பயன்படுத் தப்பட்ட பல கற்கள், கற்றூண்கள் போன்றவை அம்மையத்திலிருந்த சிவன் கோவிலை அழித்துப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையே. விகாரையின் கவரில் காணப்படும் ஒரு சோடி சிற்பத்தினை பெளத்தர்கள் “காதலர் சோடி” என பெயரிட்டுள்ளனர். உடை சமேதர உருவ அமைதி என்பதனை கலைவல்லுனர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். இலிங்க அமைப்பு, ஆவுடையார் போன்றவை இசுறுமுனிய விகாரையின் அருகாமையிலிருந்து மீட்கப்பட்டுள்ளன. இவை எல்லாம் அங்கு ஒரு சிவன் கோவில் இருந்து அழிக்கப்பட்ட செய்தியை இன்றுவரை பறைசாற்றிய வண்ணம் உள்ளன. அச்சிவ-சஸ்வரக் கலாச்சாரமே அஹராதபுரியின் அனுரேசனின் வாழ்வினை வளம்படுத்தி புகழ் பூக்க வைத்தது.

சமுத்தில் இராவணரால் ஈஸ்வர கலாசாரம் வளர்க்கப்பட்டது. பின்னர் பாண்டுவாகதேவனால் ஈஸ்வர கலாச்சாரத்திற்கு மெருஷட்டப்பட்டது. அதன் பின்னர் எல்லாளனால் சிவ ஈஸ்வரக் கலாச்சாரம் சமும் முழுவதிலுமே பரப்பப்பட்டது. ஆனால் சிங்கள அரசனான மகாசேனனின் இறுதி ஆட்சிக்காலத்தில் சிவவிங்கக் கோயில்கள் பல இடிக்கப்பட்டு பெளத்த விகாரைகள் கட்டப்பட்டதற்கான இலக்கியச் சான்றினை சிங்கள வரலாற்று நூலான மகாவம்சம் கொண்டுள்ளது. இக்கட்டத்திலேயே அனுராதபுரத்தில் காணப்பட்ட முன்னேஸ்வரம் சிவன் கோவில் இடிக்கப்பட்டு பெளத்த விகாரையாக மாற்றப்பட்டிருக்கக் கூடும் என நம்பப்படுகிறது.

தன்னை ஆள்பவனே தனித்துவவாதி

“எங்கே போகின்றோம் என்பதை முற்கூட்டியே அறியாத ஒருவன் தனக்கு எந்தக்காற்று அனுகூலமானது, எந்தக்காற்று பிரதிகூலமானது என்பதை எவ்வாறு நிச்சயிப்பான். நாம் விரும்பிய துறைக்குப்போவதற்கு வழியை வகுப்பது புத்தி சாலித்தனமானதே. ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் இந்தளவு செயல் புரிவது சாத்தியமானதே. மற்றவர்களை ஆள்வதை விடத்தன்னை ஆளவிரும்பு பவனே உண்மையான தனித்துவ வாதியாவான்”

-கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி-

தேசியவரதம்: விடுதலைப் போராட்டம்: பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு: தொல்லியல் ஆய்வுகள் பிரச்சினை பற்றிய அறிமுகம்

எந்தவொரு நாட்டிலோ அல்லது இனங்களுக்குள்ளோ தனித்துவமான முறையில் “அடையாளம் காண்பதன்” அடிப்படையிலேயே தம்மை “ஒரு நாட்டினர்” என்றோ அல்லது “இனத்தினர்” என்றோ இதற்கும் மேலாக “மதத்தினர்” என்றோ குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும். ஐந்தறிவு படைக்கப்பெற்ற விலங்குகள் கூட இத்தகைய “தனித்தன்மையை” கானும் ஆற்றவினால் இனம் இனமாகவும், உணர்வடிப்படையிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதனை கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இதே போன்றதொரு நிலையை இன்று உலகில் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் மத்தியிலும், சிறுபான்மைகளாக, ஆனால் வாழத் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் மத்தியிலும் நன்கு கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

நவீன நோக்கில் மேற்கைரோப்பிய நாடுகளில் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட “தனித்தன்மை” “தனிமனித வாதம்” போன்ற இயக்கமானது கீழைத்தேய நாடுகளிலும், ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் மேற்கைரோப்பிய குடியேற்ற வாதிகளினுடைய மேலாதிக்கவாத நடவடிக்கைகளினாடாக நன்கு வெருஞ்றிக் கொண்டமையை காணமுடிகிறது. ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் கீழைத்தேயங்களிலும் குடியேற்ற வாதிகளி னுடைய மேலாதிக்கவாதம் மிகவும் பலமடைந்து, அவர்களது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள் துரிதப்படுத்தப்பட்ட பொழுதி விருந்தே அவர்களுக்கெதிரான போராட்ட வடிவங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, வளர்த்தெடுத்துச் செல்லப்பட்டமையினை “விடுதலை” யடைந்த நாடுகளினுடைய வரலாறு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அவ்வாறு மேலாதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த குடியேற்ற வாதிகளுக்கெதிரான அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்த சமயத்தில் தம்மைத்தாம் தனித்துவம் வாய்ந்த “தேசிய இனத்தினராகவும்”

“கெளரவ பிரசையாகவும் ஒன்றில் மொழிவாரியாகவோ அல்லது இவாரியாகவோ இதற்கும் மேலாக சமய ரீதியாகவோ அடையாளம் காட்ட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான பணி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இதன் விளைவாக தத்தமது இனம், தோற்றம், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் நீண்ட போக்கு, கலாச்சார ரீதியான வடிவங்களை உள்ளடக்கியிருந்த பகைப்புலம் போன்றவை தொடர்பாக ஆராய்வு நடாத்த வேண்டிய ஓர் இன்றியமையாத பணிக்குள்ளும் ஈடுபடவேண்டியவர்களானார்கள். இதனால் தம்மை மேலதிகாரம் செலுத்துபவனுடைய சிறப்பியல்புகளிலும் பார்க்க, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது பாரம்பரியம் மிகச் சிறப்பானது என்பதனையும் அது பல நூற்றாண்டுகள் பழமைவாய்ந்திருந்தது என்பதனையும் எடுத்துக்காட்ட முடிந்தது. அப்பின்னணியில் தம்மைச் சுதந்திரமான பிரஜைகளாக விடுவித்துக்கொண்டு சுதந்திர உணர்வுடன் வாழ்வதற்குரிய சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கவும் முடிந்தது. இவ்வாறான சுதந்திர உணர்வுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையானது விடுதலையடைந்த நாடுகளில் மொழி, மத, இன அடிப்படையில் ஏதாவதொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதனையும் காணலாம். இவ்வாறு மொழி, மத, இன அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட போராட்ட இயக்கங்களினது பின்னணியில் அவர்களது பண்பாடு பற்றிய விழிப்புணர்வானது தொல்லியல் ஆய்வுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையினை விளக்குவதாகவே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய வாதம் என்றால் என்ன?

“தேசிய வாதம் என்பது தனித்துவமானதும், இணைக்கப்பட்டதுமான ஒரு நிலையில் சுதந்திரத்தினை அடைந்து கொள்வதற்கும் பாதுகாப்பதற்குமான ஒரு கருதுகோளையுடைய இயக்கம்” என்று குறிப்பிடலாம். சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்குவதாயின் தேசிய வாதம் என்பது சிறுபான்மை நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் கருத்தளவிலும், இயக்க முறையிலும் ஒரு நாட்டு அமைப்பினை உருவாக்கிக் கொள்ள

விரும்புவோர்களாக செயற்படுவதனையே குறிப்பிடுகின்றது. நாட்டு அமைப்பு என்று குறிப்பிடும் பொழுது அங்கு முன்று முக்கிய அடிப்படையான நோக்கங்கள் உள்ளடக்கப்பட பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். ஒன்று, ஒரு குறிப்பிட்ட குழக்களுக்கான அல்லது பிரிவினருக்கான சுயாதிபத்தி யத்தையும், தன்னர்சாங்கத்தினையும் உருவாக்கு கின்ற நிலை: இரண்டு அங்கீரிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் அல்லது தாயகத்தில் அக்குறிப்பிட்ட குழக்களுக்கான அல்லது பிரிவினருக்கான ஒற்றுமை உணர்வும், சகோதரத்துவமும்; முன்று: கேள்வியளவிலாவது அக்குறிப்பிட்ட குழக்களுக்கான அல்லது பிரிவினருக்கான தனியலகாகக் கொள்ளக் கூடிய பண்பாட்டுத் தனித்துவமும், வரலாறும் என்பவையே அவையாகும். இந்த முன்று அம்சங்களையும் ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிடுவதானால் பிரஜைகளுடைய தன்னாட்சியமைப்பு, தாயக நிலப்பரப்பு, தனித்துவமான சமூக அல்லது இன வரலாறு இந்த முன்று அம்சங்களையுமே எந்தவொரு நாட்டிலும் வளர்ச்சி பெற்ற தேசியவாத இயக்கமொன்றின் அடிப்படையான முன்று குறிக்கோள்களாக அமையும், அவ்வகையில் அவர்கள் அமைக்கவிருக்கும் “நாடு”என்பதற்குரிய முன்று தான்களாக அவை அமையும் என்பதனை இங்கு அழுத்திக் கூறவேண்டிய தேவைஇல்லையெனலாம்.

தேசியவாதம் என்ற நிலையில் நாடு என்பதற்கு பலவகையான விளக்கங்கள் இன்று கொடுக்கப்படுவதனையும் காணலாம். பண்பாட்டுப் பகைப்புலம் ஒன்று இன்றியே இன்று தேசியவாதக் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய வகையில் பல இயக்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. Pan Nationalism அல்லது Internationalism என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுகின்ற பதங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற “சர்வ தேசியவாதம்” என்ற கருத்து அதனைத் தெளிவாக்குகின்றது. இன்று முஸ்லிம்கள் தமிழை மத அடிப்படையில் மட்டும் வைத்து சர்வதேசிய மட்டத்தில் பலம் வாய்ந்த ஒரு குழுவினராக வெளிப்படுத்த முற்படுவதனை அச் சர்வதேசிய வாதத்திற்குச் சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம். இருந்தும் Nation

என்பதனைக் குறிக்கப்பட்டுத் தும் “நாடு” என்ற பதமானது எந்தவொரு தேசியவாத மட்டத்திலும் ஆரம்பத்தில் “ஓர் உருவற்ற ஜந்துகமாக”வே (abstract myth) இருக்கும் என்பதனையும் கண்டுகொள்ளலாம். அவ்விருவற்ற ஜந்துகமட்டத்தினுள் “அக்குறிப்பிட்ட பிரிவினரின்” சமூகக் கோட்பாடு, நிலக்கூட்டமைவு குடியேற்ற அலகுகள் என்ற முன்று அம்சங்களுமே உருகி, ஒன்றாகி, அடங்கிப்போன தன்மையைக் காணலாம். அவ் அடங்கிப்போன தன்மையிலிருந்து படிப்படியாக “அக் குறிப்பிட்ட பிரிவினரை” மீட்டெடுக்கும் (விடுதலைப் போராட்டம் என்ற) வழியிலிருந்தே தேசியவாத இயக்க மொன்றின் வெற்றியையும், தோல்வியையும் தீர்மானிக்க முடியும். அம் மீட்பு வழியானது “அக் குறிப்பிட்ட பிரிவினருள் காணப்படும் பல மட்டத்தினரையும் ஒன்றிணைப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் அவ்வாவர்க்குரிய நிலைகளில் அவர்களை வைத்து திருப்திப்படுத்துவதாகவும், அவர்கள் தம்மளவில் சுதந்திரமா வாவர்கள் என்ற எண்ணப்பாட்டினை உணர்க்கூடிய வகையிலும் அமையும் போதே விடுதலைப் போராட்டமானது வெற்றியளிப் பதனைக் காணலாம்.

தேசியவாதத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கதுவிகள்

தேசியவாதத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கூறுகளை அடையாளம் கண்டு, விடுதலைப் போராட்டத்தினை வளர்த்தெடுத்துச் செல்லவேண்டிய ஒரு நிலையை குறிப்பிட்ட அம் மக்கட் கூட்டமானது நன்குணர்ந்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட போராட்ட உணர்வானது, எந்த விதமான மேற்கட்டுமானமும் இல்லாமல் நாளடைவில் மறைந்துவிடக் கூடிய ஆபத்தும் நேரலாம் (மாயா,இன்கா நாகரிகங்கள் மத்திய அமெரிக்காவில் நகரங்கள் அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும் பரவலான எழுத்துக்களின் உபயோகத்தினை உணர்ந்திருக்காத தன்மையினால் விரரவிலேயே அழிந்து விட்டது). பல நாடுகளில் இத்தகைய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துமிருக்கின்றன. எனவே இச்சந்தரப்பத்தில் தேசியவாதத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கூறுகளை அடையாளம் காண வேண்டிய தேவை ஒன்றுள்ளது எனலாம்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வின், அது தோற்றுவிக்கப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து, பல இடங்களுக்கும் காவிச் செல்லும் முக்கிய கூறுகளுள் “சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள்” அல்லது ஜிவனோபாய தொழிலை மேற்கொள்ளுவோர் என்ற நிலை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. தேசிய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வினை தோற்றுவித்த நிலப்பரப்பிற்குள்ளேயும், வெளியேயும் அவ்வணர்வையைப் பரப்புவர்களாக அவர்களே தொழிற்படுவேர் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கோட்பாடாகும். ஒர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்பு முறைக்கூடாகவும் தொழிற்றிறமைக் கூடாகவும் அத்தொழிற்தலைவர்கள் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வுக்கான ஆதரவினை ஈட்டிக்கொள்ள முடியுமாயினும், சமுகத்தில் ஏனைய மட்டங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அவர்களுக்கான ஆதரவின் அடிப்படையிலேயே தேசியவாத உணர்வின் பரம்பலை விரிவாக்கிக் கொள்ள முடியும். இதனால் வேறொரு இயக்கமொன்று அல்லது இயக்கங்கள் அத்தேசியவாத உணர்வையை தனது அல்லது தமது கையினில் எடுத்துவிடாது மாற்றிவிடக்கூடிய சூழலையும் ஏற்படுத்திவிட முடியும். அவ்வாறான ஒரு சூழலை உருவாக்குவதற்கு உதவியாக வர்க்கப்பாகுபாடற்ற ஒரு நிலையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். அவ்வாறான அந்நிலையைத் தோற்றுவிக்கமுடியாத பட்சத்தில், அங்கு உருவாக்கப்பட்ட தேசிய வாதக் கொள்கையானது சமுகத்திலுள்ள பல்வேறு மட்டங்களினாலும், முரண்படக் கூடியவகையில் அமைந்த நோக்குகளுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வைக்கும் நிலையை உருவாக்கலாம். அது இறுதியில் போராட்ட உணர்வினையே முற்றாக அழித் தொழிக்கவும் உதவுவதாகலாம். அல் லாவிடில் தேசியவாதக் கருத்துக்களையுடைய பலரை பல கொள்கைகளுடன் ஓரியக்க அமைப்புக்குள்ளேயே உருவாக்க வழிசைமக்கும். அது இறுதியில் இயக்க மறைவுக்கும் காரணமாகலாம். போலந்திலும், ஹங்கேரியிலும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை இங்கு நினைவு கூர்வது மேலே சொல்லப்பட்ட கருத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

தேசியவாத உணர்வினைமுன்னெடுத்துச் செல்வோர் என்ற வகையில் மதத்தலைவர்களது பங்களிப்பானது அடுத்த நிலையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஆசியாவின் தேசியவாத நடவடிக்கைகளில் மதத்தலைவர்களே முக்கியமான பங்கினை வகித்திருந்தனர் என்பதனை உதாரணங்களுடன் எடுத்துக் காட்ட முடியும். ஆசியாவிலுள்ள சமூக அமைப்புக்கள் தத்தமது சமய அடிப்படையில் அடையாளம் காணப்பட்ட மையுடாக மதத்தலைவர்கள் அவர்களிடையே தேசியவாத உணர்வினைப் பரப்புவர்களாகச் செயற்பட்டிருந்தனர். பாகிஸ்தான், பர்மிய நாடுகளில் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்த மதவடிப்படையிலான தேசிய உணர்வினைச் சிறந்த சான்றாக கொள்ளமுடியும். பர்மாவில் Pangyis என அழைக்கப்பட்ட அரசியல் பிக்குமார் Say Sab புரட்சி முறியிடக்கப்பட்டதன் பின்னர் மாணவர்களுடனும், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுடனும் மோதிக் கொண்டமையைக் காணலாம். இந்தோனேசியாவில் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி பெற்ற தேசியவாதம் கூட மதவடிப்படையிலேயே ஆரம்ப உணர்வினைப் பெற்று ஜனநாயகவாதிகளிடையே செல்வாக்கினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

தேசியவாத உணர்வினை வளர்த்தெடுத்துச் செல்வோர் என்ற வகையில் ஆசியாவில் வர்த்தகர்கள் முக்கியமான ஓரிடத்தினை வகிக்கின்றார்கள். தேசியவாத நடவடிக்கைகளின் ஆரம்பகட்டங்களில் இவர்களது பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக விளங்கும். உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவதாயின் இந்தோனேசிய சரேகட் இஸ்லாமிய எழுச்சிக்கும், அனைத்துலக துருக்கிய ஜாடிக் இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வர்த்தகர்களே அடிப்படையாகத் தொழிற்பட்டிருந்தனர். எனவே வர்த்தகர்களுடனான கொள்கையுடன்பாடானது விடுதலையுணர்வினை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதற்குதவுவதாகலாம். விடுதலைப் போராட்டம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் நாடுகளில் வர்த்தகர்கள் பிரதானமான ஒரு கருவியாக நின்று தொழிற்படுவதனை அன்மைக்கால நிகழ்வுகள்பல எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. போராட்ட உணர்வலையுடன் அவர்களை மிக நெருக்கமாக வைத்திருப்பதன் அடிப்படையில்

போராட்ட குழநிலைக்கேற்ப பொதுமக்களை போராட்ட வடிவங்களிலிருந்து அந்நியப்படாத வகையில் வைத்திருக்கக் கூடிய குழநிலையை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். இதுமாத்திரமன்றி, தேசியவிடுதலைப் போராட்டமானது வெறுமனே அரசியலை மட்டும் கொண்டிருக்காததாலும் பொருளாதார பண்பாட்டு வடிவங்களை மீட்டெடுப்பதற்குரிய முயற்சியாகவும் அமைவதன் காரணத்தினால் வர்த்தகர்களின் நெருக்கமான தொடர்பு அடிக்கடி போராட்ட சக்திகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்படவேண்டிய தேவையும் ஏற்படும். குறிப்பாக பண்பாட்டு அடிப்படையிலான நடவடிக்கைகளுக்கு வர்த்தகர்களே தலைமை தாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். எந்தவொரு நாட்டிலும் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வுக்கும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதனைக் காணலாம். வர்த்தக மார்க்கங்களும், மையங்களுமே பண்பாட்டினை வளர்த்துதேடுத்த தொட்டில்களாக விளங்கின. கலாச்சார விழாவுக்கான காலகோள், அவற்றின் வடிவம் போன்றவற்றைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளுள் வர்த்தகர்களே முக்கிய பங்கு வகிப்பர். அவ்வகையில் வர்த்தகப் பெருமக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்ற மக்கட் கூட்டத்தினரடன் ஒன்றாகக் கலந்து பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுடாக தேசிய விடுதலைப்போராட்ட வடிவங்களுடன் கலந்து நிற்பர்.

விடுதலைப் போராட்டமும் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வும்

தேசியவாதத்தின் மூன்று முக்கிய அடிப்படைகளுள் ஒன்றான பண்பாடானது விடுதலைப் போராட்ட உணர்வினை ஊட்டி வளர்க்கக் கூடிய பிரதான உந்துசக்தியாக அமைகின்றது. போராட்ட காலகட்டத்தில் குறிப்பிட்ட அம்மக்கட் கூட்டத்தினரின் எல்லா மட்டத்தினரையும் இணைக்கக் கூடிய ஓர் அடிப்படையாக பண்பாட்டு அம்சங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கின்றன. பண்பாடு என்று இங்கு குறிப்பிடும்பொழுது அப்பதமான மிகப்பரந்த அடிப்படையிலான கருத்தினைக் கொண்டதாய், சுயாதிபத்தியத் தினையும், தன்னரசாங்கத்தினையும் அமைக்க விரும்புகின்ற அம்மக்கட் கூட்டத்தினரின் பாரம்பரிய தனித்துவத்தினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும். பாரம்பரிய தனித்துவத்தினைப் போற்றிப்பாதுகாத்த வளர்த்துவந்த

நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்குரிய புத்தாக்கத்தினை இக்கால கட்டத்தில் வழங்க வேண்டும். அந்நிறுவனங்களினாடாக எஞ்சியிருக்கும் அல்லது தேசியவாத இயக்கத்தில் நம்மை இதுவரைக்கும் பினைத்துக் கொண்டிருக்காத மக்கட் கூட்டத்தினரை மிகவும் இலகுவாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் பினைத்துக் கொள்ள முடியும்.

பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் முக்கியமான ஒர் அம்சமாக அமைய வேண்டியது “அச் சுயாதிபத்தியத்தினையும், தன்னரசாங்கத்தினையும்” அமைக்க விரும்புகின்ற அம்மக்கட் கூட்டத்தினரின் சமுகத் தோற்றும் பற்றிய ஆய்வு ஆகும். அச்சமுகத்தினரின் தோற்றும், வளர்ச்சி தொடர்பாக வரலாறு சமூகவியல் ரீதியாக ஆராயப்படும் போது பெற்றுக் கொள்ளப்படும் முடிவுகளே அத்தேசியவாத இயக்கத்தினை மிகவும் பலமுடைய தொன்றாக மாற்றியமைக்க உதவும். அச் சமுகத்தினது தோற்றும் பற்றிய ஆய்வுகளானவை மொழிரீதியாகவும், இளர்தியாடவும் இவை இரண்டுள்ளும் இணைந்த வகையில் அமைந்த கலை வடிவங்களின் அடிப்படைகளிலும் இருந்து ஆராயப்படலாம். இங்குதான் தொல்லியல் ஆய்வுகளின் இன்றியமையாமை எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

பிரிந்து செல்லும் தேசியவாத நிலையை உருவாக்குகின்ற ஒரு சூறாகவே அக்குறிப்பிட்ட சமூக வேர்கள் பற்றிய ஆய்வு அமையும். ஒரு புறத்தில் பெரும்பான்மையான சமூக அமைப்பிலிருந்து, அக்குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் தோற்றும், இயல்புகள் அமைப்பு என்பன தெளிவான முறையில் வேறுபடுத்தப்பட்டு தனித்துவமாக அடையாளம் காணப் படக்கூடிய நிலை ஏற்படுமாயின் அதுவே அங்கு தேசியவாத உணர்வினை வலுப்படுத்தும் காரணியாகவும் அமையலாம். அவ்வாறான தனித்துவமான வேறுபாடானது, ஒன்றில் மொழி ரீதியாகவோ அல்லது பழக்க வழக்கங்கள் ரீதியாகவோ அல்லது மத, நிறுவன ரீதியாகவோ கண்டுகொள்ளப்படலாம். இருந்தும் அவை எல்லாம் அவசியமும் என்று கொள்வதற்கில்லை. இதற்கும் மேலாக, தன் அயல் சமூக கொள்வதற்கில்லை. இதற்கும் மேலாக, தன் அயல் சமூக

அமைப்பிலிருந்து அக்குறிப்பிட்ட சமூகமானது கலாசாரரீதியில் தன்னைத் தெளிவாக வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் போது தான் அது தன்னைப் பிரிந்து செல்லும் தேசிய வாத இயக்கப் போக்கினுள் உட்படுத்திக்கொள்ள முடியும் வங்காளம், பையாவரா (Biafra), வளான்டரஸ் (Flanders) ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்டிருந்த தேசியவாத நடவடிக்கைகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.

“தேசம்”, “தேசியவாதம்” என்ற பதங்களுக்கடிப்படையாக “மொழி” மிகமுக்கியமான அளவிடாக இருக்க வேண்டும் என Herder என்பவர் வற்புறுத்துகின்றார். குறிப்பிட்ட அம்மக்கட்கூட்டத்தினரின் “தாயக நிலத்தின்” ஆளுமையை அறிவுதற்கும், மதிப்பீடு செய்வதற்கும் தாய்மொழியில் அமைந்த இலக்கிய வடிவங்களே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என அவர் குறிப்பிடுவது மொழிக்கும், நிலத்திற்கும் இடையே இருக்கின்ற பாரம்பரிய பண்பாட்டுப் பிணைப்பினை வெளிப்படுத்துவதற்கேயாகும். (தற்காலங்களில் இலக்கிய விமர்சகக்காரர் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுக்கொள்ளும் இலக்கியமும் மன்வாசனையும் என்ற தொடர் அதனையே குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.) அப் பிணைப்பின் ஊடாக மாத்திரம் தொடர்பு கொள்ளும்போதே மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தாயகத்துக்குரிய “தேசியத்தைப்” பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அவ்வது பிரஜைகளாக் கப்படுகின்றர் கள் எனலாம். அவ்வகையில் தாய்மொழியில் அமைந்த இலக்கியங்கள் மக்களை “தேசிய நராதரத்தினை” அடையவைக்கும் “சட்டத் தொகுப்புக்கள்” எனக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக அமையும் எனவே மொழிவாரியான வேறுபாடுகள் தேசியவாத உணர்வு மேலோங்கிய நிலையில் மொழியியல் அடிப்படையிலான தாயகக் கோட்பாடுகள் வளர்க்கி பெறுவதற்கும், பிரிந்து செல்லும் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வு மேலோங்குவதற்கும் வழிசைமக்கும். (இந்திய உபகண்டத்தில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள மொழிவாரியானகொந்தளிப்பு நிலை ஒரு வேளை மொழி ரீதியான தாயக நோக்கில் மக்களை தேசியவாத நிலைக்கு முன் தள்ளிவிடலாம்). வடிவங்களே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்

என அவர் குறிப்பிடுவது மொழிக்கும், நிலத்திற்கும் இடையே இருக்கின்ற பாரம்பரிய பண்பாட்டுப் பிணைப்பினை வெளிப்படுத்துவதற்கேயாகும். (தற்காலங்களில் இலக்கிய விமர்சகக்காரர் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுக்கொள்ளும் இலக்கியமும் மன்வாசனையும் என்ற தொடர் அதனையே குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.) அப்பிணைப்பின் ஊடாக மாத்திரம் தொடர்பு கொள்ளும் போதே மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தாயகத்துக்குரிய “தேசியத்தைப்” பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அல்லது பிரஜைகளாகக்கப்படுகின்றார்கள் எனலாம். அவ்வகையில் தாய்மொழியில் அமைந்த இலக்கியங்கள் மக்களை “தேசிய தராதரத்தினை” அடையவைக்கும் “சட்டத் தொகுப்புக்கள்” எனக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக அமையும் எனவே மொழிவாரியான வேறுபாடுகள் தேசியவாத உணர்வு மேலோங்கிய நிலையில் மொழியியல் அடிப்படையிலான தாயகக் கோட்பாடுகள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும், பிரிந்து செல்லும் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வு மேலோங்குவதற்கும் வழிசெய்க்கும். (இந்திய உபகண்டத்தில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள மொழிவாரியானகொந்தளிப்பு நிலை ஒரு வேளை மொழி ரீதியான தாயக நோக்கில் மக்களை தேசியவாத நிலைக்கு முன் தள்ளிவிடலாம்).

நவீன தேசியவாத நடவடிக்கைகளில் மொழி என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருவியாக பயன்படுத்தப்படுவதனைக் காணலாம். இதனால் மொழியில் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் பல நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மொழிவளத்தினை அதன் ஆளுமையை வளர்த்தெடுப்பதற்காக வேண்டி இம் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. வளர்ந்துவரும் அறிவியல் துறைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வகையில் மொழியின் கையாள்கை அமையவேண்டும் என்பதற்காகப் புதிய புதிய சொல்லாட்சி களை உருவாக்கிக் கொள்கின்ற ஒரு நிலையினையும் மொழி மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளில் காணமுடிகிறது. அதே நேரத்தில் மொழியில் தூய்மை பேணும் முயற்சியும் மொழி மறுசீரமைப்பு முயற்சிக்குப் பக்கம்பக்கமாக ஊக்கம் பெற்று வருவதனைக் காணலாம். தமிழ் மொழியை எடுத்துக் கொண்டால் கூட

தற்பொழுது இந்த இரண்டு நிலைகளையும் காணமுடிகின்றது. எழுத்துச் சீதிருத்தம் வேண்டி தமிழ் எழுத்துக்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைப் புகுத்துகின்ற அதே நேரத்தில் பாரம்பரிய அல்லது வழக்கிலிருந்து மறைந்துபோன தமிழ் மொழியில் சொல்லாட்சிகளை மீட்கழனைவது தேசியவாத உணர்வலையில் எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி நிற்கும் என்றோ, அல்லது வளர்ந்துவரும் அறிவியற்துறை மாற்றங்களோடு ஒரு மொழி என்ற நீதியில் கருத்துத் தொடர்பு ஊடகமாக எந்தளவிற்குத் தாக்குப்பிடிக்கும் என்றோ கூறமுடியாது. இப்பிரச்சனையானது அம் மொழியைக் கையாளும் சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தைப் பொறுத்தே சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் அமையும்.

தொல்லியல் ஆய்வும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும்

தேசியவாத உணர்வு மேலோங்கக்கூடிய அல்லது மேலோங்கிய ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பினுள் அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களை வெளிக்கொணரவேண்டிய தலையாய் பணி விடுதலை இயக்கத்துடன் தொடர்பு பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். போராட்டச் சூழ்நிலையில் அக்குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை முழுமையான வகையில் வெளிப்படுத்துவதன் அடிப்படையிலோ அல்லது குறிப்பிட்ட அம்மக்கட் கூட்டத்தினரை அவர்களது பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு படுத்துவதன் மூலமோ பண்பாட்டு விழிப்புஸர்வினை அப்பிராந்தியத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு அக்குறிப்பிட்ட மக்கட் கூட்டத்தினரின் பண்பாட்டுப் பகைப் புலத்தினை தாயகப் பரப்புடன் இணைத்த வகையில் வெளியிலக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட முடியாத நிலை ஏற்படும் பட்சத்தில், ஜத்கமளவிலேனும் அக்கருதுகோளினை நிலைநியுத்தப்படுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். வரலாற்று அடிப்படையில் அம்மக்களினது பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை எடுத்துக்காட்ட முடியாத நிலை ஏற்படுமானால் (உண்மையிலேயே) அம்மக்கட்

கூட்டத்தினருக்கு நீண்டகால வரலாறு இல்லாதிருக்குமானால்) ஜத்கமளவிலேனும் அவர்கள் அநாதியானவர்கள் என்ற கருதுகோளினை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். இம்முயற்சி தோல்வியறுமானால் தேசியவாத உணர்வு நிலையும் மழுங்கடிக்கப்படவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாக்கப் படலாம். (இன்று இஸ்ரேவியர் என்றவொரு இனாம் தாயகம் அமைத்து, அதற்குரிய பூராதன வரலாற்றையும் “படைத்து” பைபிஞ்சுடன் தம்மை இணைத்து சர்வதேசீதியில் தம்மைத் தனித்துவமான ஓரினமாகக் காட்டிக்கொண்ட வரலாறு அந்த ஜத்கக் கோட்பாட்டினை நிலைநிறுத்துவதாக உள்ளது.)

இஸ்ரேவில் இன்று வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் தொல்லியல் ஆய்வு நடவடிக்கைகள் யாவும் பைபிள் என்ற புனித நாலுடன் தொடர்புட்ட வகையில் அமைந்துள்ளமையை யாருமே எனிதில் காணலாம். தம்மை சர்வதேசிய மட்டத்தில் தனித்துவமான ஓரினமாகக் காட்டுவதற்காகப் பைபிஞ்சுடன் தொடர்புட்ட வகையில் தொல்லியல் நடவடிக்கைகளினை யூதர்கள் ஆற்றிவருகின்றனர். எனவேதான் தொல்லியல் ஆய்வுகளானவை ஓரினத்தின் இனப்பழமையை எடுத்துக் காட்டுவதோடல்லாமல், அவ்வினத்தின் பண்பாட்டுப் பரப்பி ணையும் தாயகக் கோட்பாட்டுடன் இணைத்துக் காட்டுவதாக அமையும். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் “பெளத்த சிங்களம்” என்ற உணர்வு மேலோங்கக் கூடிய வகையில் தொல்லியற் திணைக்களத்தின் நடவடிக்கைகள் யாவும் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். இதனை நன்கு அவதானிக்க ஜப்பானிய அறிஞரான Kanzo Saito பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

“யூனெஸ்கோவினால் அளிக்கப்பட்ட கலாசார முக்கோணத் திட்டம் என்ற வரத்தினைப் பயன்படுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட 2000 வருடங்களுக்கும் மேலான பழமை வாய்ந்த பெருந்தொகையான பெளத்தக் கலைக் கருவுலங்களை, இலங்கை அரசாங்கமானது தமிழ்ப் போராளிகளுடனான

மோதலில் அரசியல் குண்டாந்துடியாக (Political bludgeon) பயன்படுத்துவதனைக் காணலாம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அளவுக்கத்திகமான தொல்லியல் அகழ்வுகளை அது மேற்கொண்டு வருவதாகவும் எந்தவிதமான தொல்லியல் ஆய்வு முறைகளின் அடிப்படைகளுமின்றி பயிற்றுப்படாத வேலையாட்களைக் கொண்டு, போலி வேலைப்பாடுகளுடன் அப்பணிகளை முடித் வருவதாகவும் அவ்வரினால் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது எந்தளவிற்கு தொல்லியல் அகழ்வாய்வினைப் பயன்படுத்தி இலங்கையரசானது பெளத்த சிங்கள உணர்வினை மேலோங்க வழிசமைக்கின்றது என்பதனையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாண அரசும் தொல்லியலும் இத்தீவினைப் பாரம்பரியகாக்க கொண்டு தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்து கொண்டு வரும் தமிழ் மக்களின்வரலாறானது அதே பிராந்தியத்தில் தொடர்ச்சியற்ற முறையில் காணப்படுவதற்குரிய காரணம், இத்தீவின் ஒருபக்கப் பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தினையே பெரும்பான்மையான வரலாற் றாசிரியர்கள் வெளிக் கொண்டவதற்கு பெருமளவு ஆர்வம் காட்டியதனாலாகும். இதனால் இலங்கைத் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பரப்பினையும், வரலாற்றினையும் அவர்களது வரலாற்று மரபின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியினையும் இனைத்துச் சென்றிருக்கக்கூடிய வரலாற்று மூலங்களை அலட்சியம் செய்துவிட்டிருந்தனர் என்றோ அல்லது அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை உணராமல் கைவிட்டிருந்தனர் என்றோ குறிப்பிடலாம். இதுவே இன்று “யாழ்ப்பாண அரசின்” தொடர்ச்சியற்ற வரலாற்றுத் தன்மை, போக்குத் தொடர்பான நாம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினையுமாகும். இப்பிரச்சினையானது அவ்வரலாறு பற்றிய பொதுவான நிலைப்பாடோன்று காணப்படாததிலிருந்தே உருவானது. இதற்குக் காரணம் எம்மவர் மத்தியில் வரலாறு

பற்றிய பொதுமையான உணர்வோ, அல்லது வரலாறு தொடர்பான விமர்சன மரபொன்று உருவாகாது இருந்தமையின்மையோ காரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

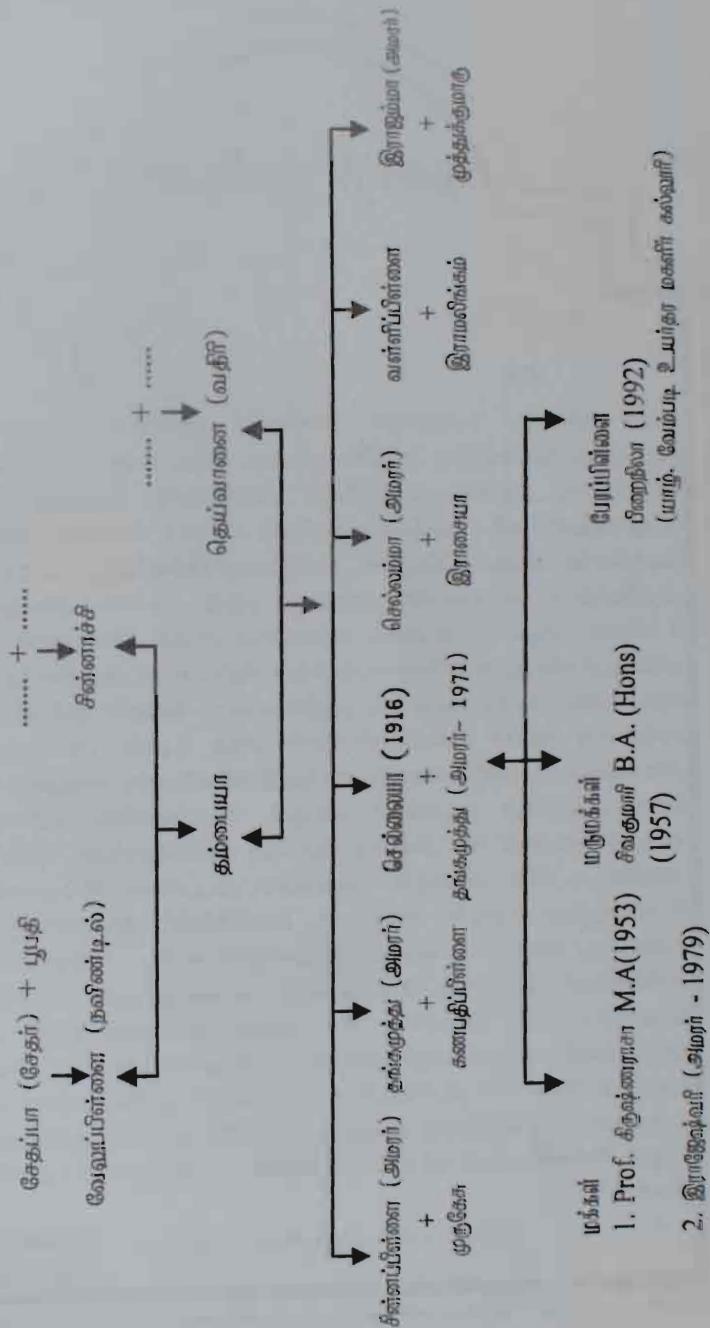
இச்சந்தர்ப்பத்தில் இப்பிராந்தியத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் புராதன நகரங்களைப் பற்றியதும் மையங்களைப் பற்றியதுமான முதலாய்வுகளும், அகழ்வாய்வுகளும் பல புதிய கருத்துக்களையும், அடிப்படைத் தகவல்களையும் யாழ்ப்பாண வரலாறு தொடர்ச்சியான முறையில் அமையக்கூடியவாறு தருகின்ற தன்மையைக் காணலாம். இவ்வழியே இலங்கைத் தமிழ் மக்களது தொடர்ச்சியான பூர்வீக வரலாற்றினை இனங்கண்டுகொள்ளும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டுக் கொள்ளும் எனவும் எதிர்பார்க்கலாம்.

1. *Smith, A/-D-,Introduction :- The Formation of Nationalist Movements.* London, 1968
2. *Kanzo Saito, 'A political dig'* Asahi Shimbun News Service, Colombo.
3. *See an article entitled 'Terrorists are not fighting for Language 24th Jan. 1986 and Culture,* The Island.
4. *See an article entitled 'Lalith on a Kingdom of Jaffna,* The Island, 23rd July, 1983.

இலங்கையின் வரலாறு

- ❖ 1505 - போர்த்துக்கேயர் வதுகை
- ❖ 1658 - ஜூலைந்து வதுகை
- ❖ 1796 - ஆட்சிலெயர் வதுகை
- ❖ 1802 - முடிக்குரிய குடுபேர்ராஜாகியது
- ❖ 1815 - கண்டியத்தும் நூட்டபெற்றது - கூடாசியாக கண்டியை அறநட மன்னர் டீ விக்டரிமராஜாசிங்கன்.
- ❖ 1833 - கோல்மூரக் யாப்பு உதுவாகியது
- ❖ 1844 - பொலின் சேவை ஆரம்பம்
- ❖ 1871 - முதல் குடசனக்கணக்கிளர்ப்பு ஆரம்பமானது
- ❖ 1925 - வாரினாலீஸ்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது (இது 1949ல் இலங்கை வாளைலி எனவும் 1967 இல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது)
- ❖ 1939 - இலங்கை வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டது
- ❖ 1940 - சோல்பரி அரசியல் யாப்பு உதுவானது.
- ❖ 1947 - இலங்கையில் முதலாவது மொன நிறைப்படம் ராஜீய விக்டீரிய நிறைப்பட்டது.
- ❖ 1948 - சுதந்திரம் கிடைத்தது (04.02.1948)
- ❖ 1949 - இராஜைவும் உதுவாக்கப்பட்டது.
- ❖ 1950 - கடற்படை உதுவாக்கப்பட்டது.
- ❖ 1950 - வானேந்திய சிங்ககிளைத் தேசியக்கிளாடியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
- ❖ 1950 - இலங்கை மத்திய வங்கி நிறைப்பட்டது.
- ❖ 1955 - இலங்கை கூநூசனப்பில் அங்கத்துவும் பெற்றது.
- ❖ 1956 - தலீஷிங்கனச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.
- ❖ 1961 - மக்கள் வங்கி உதுவானது
- ❖ 1972 - இலங்கை குடியரசானது (22.05.1972)
- ❖ 1972 - தேசிய அடையாள அட்டை
- ❖ 1978 - தொலைக்காட்சிசேவை ஆரம்பமானது (இது 1982 இல் ஸுபவாஜினி கூட்டுத்தாபனம் ஆகியது)
- ❖ 1979 - பயங்கரவாதத்தடைச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.
- ❖ 1987 - இலங்கை இந்திய ஓய்ந்தம் கைச்சாத்தானது
- ❖ 1996 - இலங்கை கிரிகிட் அணி உலக கிள்ளனத்தை கீல்கிறத்து
- ❖ 1998 - பொருட்கள் சேவைகள் வரி (GST) அறிமுகமானது.

வம்ச அவை

நன்றி நவிலல்

அமரர் தம்மையா செல்லவையா அவர்களின் மரணச்செய்தி கேட்டதும், அன்னாரது இல்லத்திற்கு முதலில் ஓடோடி வந்து எமது தயில் தாழும் பங்குதிகாண்ட எங்கள் அன்பிற்கிளிய அயலவர்கள், அமராஞ்கு சேவை புரிந்த எழுதன்பிற்குரிய வைத்திய நண்பர்கள், அன்னார் அமரரான செப்தியை கேள்வியூற்ற அடுத்த நிமிடத்தில் அன்னாரது இல்லத்திற்கு வருகைதந்து அக்கவேண்டிய காரியங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட அன்பிற்கிளிய உறவினர், அதுமை நண்பர்கள், அன்னாரது அபரக் கிரியைகளின் போது தாயே முன்னின்று, அக்கிரிக்கமுறைகளைச் சிறப்பாக நடாத்தி வைத்த எமது மத்திற்குரிய பெரியவர்களுக்கும், பத்திரிகைகளில் கண்ணீர் அஞ்சலியுட்பட அன்னாரது மரணச் செப்தியைப் பொறிப்பதற்கு உதவிய எம் நண்பர்கள் அனைவருக்கும், மஸர் வணாயம் வைத்து இறுதி மரியாதை சிலைநூலியுட்பட நிறுவனங்களுக்கும் கூத்தங்கள் மூலமும், நேரடியாகவும், தொலைபேசி மூலமும் அதுதாபச் செய்திகளைத் தெரிவித்த நண்பர்களுக்கும், அன்னாரது அந்தியேட்டி கிரிகைகளுக்குரிய ஒழுங்குகள், தீட்டமிடல் ஆலோசனைகள் பேன்றவற்றை வழங்கிய நண்பர்கள், உறவினர்கள், அயலவர்களுக்கும், அன்னாரது அந்தியேட்டி கிரியைகளில் பங்கு கொண்டு சபையைச் சிறப்பித்த பெரியோர்கள் நண்பர்கள், உறவினர்கள், நலன்விநும்பிகள், சுழுக்கேளவையாளர்கள், கல்விச் சிந்தனையாளர் மற்றும் இந்தினைவு மலரில் எனது இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளை மீண்பதிப்பு செய்து பிரசுரிப்பதற்கு அஹுமதி வழங்கிய 'நங்கூரம்' அசிரியருக்கும், இந்தினைவு மலரினை செம்மையாக உருவாக்கி, பதிப்பித்துத்தந்த ஹரிமணன் பிறின்டேரஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வளர்க கடவும் கண்ணியம் கட்டுப்பாடு. இங்கும்,
குடும்பத்தினர்.

